

மேல்நாற்பது மூலமும் உரையும்

செந்தமிழ் அந்தணர்
புலவர் இரா. இளங்குமரனார்

வளவன் பதிப்பகம்

மேல் நாற்பது மூலமும் உரையும்

மூலம்

செந்தமிழ் அந்தணர்
இரா. இளங்குமரனார்

உரை

பா. நாராயணனார்

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்

மேல்நாற்பது

மூலமும் உரையும்

ஆசிரியர்

இரா. இளங்குமரனார்

பதிப்பாளர்

கோ. இளவழகன்

முதல் பதிப்பு

2004

தாள்

11.6 வெள்ளை மேப்லித்தோ

அளவு

1/16 கிரௌன்

எழுத்து

12 புள்ளி

பக்கம்

16 + 112 = 128

படிகள்

1000

விலை

உரு. 55

நூலாக்கம்

பாவாணர் கணினி

2, சிங்காரவேலர் தெரு,

தியாகராயர் நகர், சென்னை - 17.

அட்டை வடிவமைப்பு

இ. இனியன்

அச்சு

வெங்கடேசுவரா ஆப்செட்

20 அஜீஸ் முல்க் 5வது தெரு

ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை - 6.

கட்டமைப்பு

இயல்பு

வெளியீடு

வளவன் பதிப்பகம்,

2 சிங்காரவேலர் தெரு,

தியாகராயர் நகர், சென்னை - 17

தொ.பே : 5538 9712.

நூல்வருமுறை

ஆறாம் அறிவு மன அறிவு. தனக்கு இன்பம் தேடும் அளவில் நில்லாமல் தன்னைப் போலவே பிறரும் இன்புற வாழவேண்டும் என்று நினைவு கொண்டு அதற்குத் தன்னால் ஆயவற்றையெல்லாம் தவறாமல் செய்வது அவ்வறிவின் செயலாம். அவ்வறிவையுடையார் அச் செயலில் ஈடுபடாமல், பிறர்க்கு எக் கேடுவரினும் கவலைப்படாமலும், தாமே கேடு செய்ப்வராகவும் இருப்பின் ஐயறிவுடைய விலங்காகவும், அதனில் தாழ்ந்த அறிவினவாகவும் இருப்பவராகவே கொள்ளப்படுவார்.

‘மேல்’ என்பது உயர்வாம் தன்மை. உயர்வாவது தன் அறிவு வளம் ஆற்றல் என்பவற்றால் ஒங்குதல் ஆவது அன்று. பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தகையாளராய் வாழ்வதேயாம். அத்தகைய பெரியரின் உயர்வு பற்பல வகையால் பளிச்சிடுதலை நாற்பது வெண்பாக்களால் கூறும் இச் சுவடி பழமரபு தழுவி ‘மேல் நாற்பது’ எனப் பெயரீடு கொண்டது. கீழ்க் கணக்கு எனப்படும் தொகுதியில் கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது என்பவை போன்றதாம்.

திருக்குறளில் வரும் ஒருகுறள் மேல், கீழ் என்பவை பற்றி உரைக்கின்றது. அவ்வொரு குறள் தரும் மேல், கீழ் என்னும் சொற்கள் மேல் நாற்பதும் கீழ்

நாற்பதும் என்னும் இரு சுவடி களின் மூலத்தூண்டலாம்.

சாதியால், நிறத்தால், செல்வத்தால், பதவியால் மேல் கீழ் பார்த்துப் பிளவும் பிணக்கும் முட்டலும் மோதலும் கொள்ளும் உலகத்தே வாழ்ந்த திருவள்ளுவர்தாம் பண்பு அடிப்படையில் ஒழுக்க அடிப்படையில் ஒப்புரவு அடிப்படையில் மேல், கீழ் பகுப்புக்கண்டு உலகய்ய வழிகாட்டியுள்ளார். இக்குறளுக்கு இதுகால் விரிவான உரைவிளக்கம் என்னால் எழுதப்பட்டநூல் உண்டு. ஆனால், முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னரே அவ்வொரு குறளுக்கு என்பது வெண்பாக்கள் பாடியதும், அவ் வெண்பாக்களுக்குச் சொல்லுரை, கருத்துரை, விளக்கவுரை ஆகியவை ஆற்றார், பெரும்புலவர் சித்தமருத்துவர் பா. நாராயணர் எழுதியதும் ஆகிய பெருமை அச் சுவடிகளுக்கு உண்டு.

நாராயணர் சால்பின் வடிவர்; புலமை போற்றும் புலமையர்; நாவலர் பாரதியார், கா. சுப்பிரமணியனார், புலவர் அருணாசலனார், பேராசிரியர் கந்தசாமியார் அன்ன புலமைச் செல்வர்களிடம் அண்ணாமலையில் கற்ற பெற்றியர், பெரியார் காவியப் பெரும்பாவலர், 'துறவியின் புதையல்' படைப்பர், மறந்தும் பிறசொல் கலவாப் பேச்சும் எழுத்தும் வல்லார். எந்தவப்பேற்றால் உற்ற நண்பும் உரிமை அன்பும் ஆயவர். எங்கள் குடும்பத்தவர் மதிக்கும் குணநலத்தோன்றல். அவர்தம் உரை, நூலினும் சிறந்தது என்பது காட்டும் பெருமையது. நூலுக்கு உரையென மட்டும் இல்லாமல், புலமைப் பெருமகனார் புகழ்வடிவம் என்று போற்றும் வகையில், நெட்ட நெடிய காலத்தின் பின் வளவன்பதிப்புக வெளியீடாக வெளிப்படுகின்றது.

பெரும்பாலும் இச்சுவடியில் காணும் உவமைகள் புதியவை. கண்டு கண்டு காட்டியவை. கொண்டு கொண்டு போற்றியவை. அந்நெறியைத் தமிழ்நெறி காட்டி வந்த நன்னெறி கொண்டு, அந்நெறி எதிர் காலத்தில் போற்றப்படுதல் வேண்டும் என்னும் வேட்கையால் செய்யப்பட்டவை.

இத்தகு நூல்களை உவந்து உவந்து பாராட்டி வெளியிடும் ஆர்வமேம்பாட்டாளர் கோ. இளவழகன் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையேன்.

அன்புடன்,

இரா. இளங்குமரன்

முன்னுரை

“இருந்தமிழே! உன்னால் இருந்தேன்” என்றார் பெயரும் புகழும் விரும்பாத புலவரொருவர்; “இருந்தமிழே! உன்னால்” இருப்பேன் என்னும் இருந்தமிழ் வாழ்வுடையவர், செந்நாப்புலவர், இரா. இளங்குமரனார் அவர்கள்; தமிழ்வாழ்வுக்கெனத் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் ஆக்கிக்கொண்டு, மலையா உள்ளமும் உலையா முயற்சியும், அரும்பெறற் புலமையும், அருந்தமிழ்ப் பணியாற்றும் அருந்தகவும் ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றாண்மையும் உடையவராகிய அன்பர் இளங்குமரனார், இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும்புலவர் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவரென்றால் அது புனைந்துரையன்றாம்.

அவரால் செய்யப்பட்ட மேல்நாற்பது என்னும் இந்நூல், அளவாற் சிறியதாயினும், விழுமிய சொற்களும் கெழுமிய ஓசையுமுடைய நேரிசை வெண்பாவால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது; எதுகை, மோனை முதலிய எல்லைக்குள் அகப்பட்டு வறிதுபுனையாது, அரும் பொருள் பயக்கும் அருஞ்சொற்களைக் கொண்டு, சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் உடையதாகவும், முழுவதும் புதிய உவமைகளை உடையதாகவும், பெரும்பாலும் எடுத்துக்காட்டணியினைக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. பண்டைச் சான்றோர்கள் நமக்களித்த அழியாப்பெருநிதிக் குவியல்களாகிய

நூல்களுள் அழிந்தனபோக, அழியாமல் இஞ்ஞான் றும் நின்றுநிலவும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூவகை நூலுள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த நானாற்பது என்று பெயர்வழங்கும், கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இனியது நாற்பது என்னும் நூல்களையொத்த இந்நூல், பெயரானும் அளவானுமட்டு மன்றிப் பொருட் செறிவானும் பிறவியல்புகளாலும் அவற்றை ஒத்ததெனின் மிகையன்றாம்.

இந்நூல், மேன்மக்களின் ஒழுகலாறு கூறுமுகத் தான், உலகினர்க்கு அறங்கூறும் தனிச்சிறப்பைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. ஆன்றோர் அறங்கூறுங்கால் எள்ளினதுகாயின் பிளவையொப்ப, “எப்பாலும், சாயாமல் நேர்மை சரியாமல் மன்று நெறி, மாயாமல் சொல்வாரே மன்” (11) என்னும் அடிகளான் அது நன்குபுலப்படும். ஆன்றோர்தம் அறநெறியும் ஒழுகலாறும் கூறும் பொருட்டுப் பிற்றைக் காலத்துத் தோன்றிய சிறு நூல்களுள் இஃதொரு, தலை சிறந்த நூலென்பதே ஏற்புடைத்தாம். கற்போர்க்கு நற்பயனளிக்கும் இந்நூலின் பாடல்கள், தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்க்குரிய பாடநூல்களுள், அறவுரைப்பகுதியில் பாடமாக வைத்தற்காம் தகுதியுடையதொன்றாம்.

ஆசிரியர், சுந்தரம்பிள்ளை, நாவலர், சோமசுந்தர பாரதியார் போன்று, இந்நூலாசிரியரும், நூலின் தொடக்கத்தில் தமிழ்த்தாய் வணக்கங்கூறி, நூலைத் தொடங்கியுள்ளார். அவ்வாழ்த்தில் “உலகுக்கு வாழ் வோர் உயர்மேலோர்” எனத்தாம் நூல்செய்தற்காம் நோக்கமும், அந்நோக்கத்தின் உட்பொருளும் விளங்கு

மாறு “எழுந்தருள் - ஞாயிறாம், தண்டமிழ்த் தாயே துணை; எனக்கூறி ஞாயிற்று மண்டிலம் புற விருள் போக்கியாங்குத், தமிழாகிய ஞாயிறு அறிவொளி யாகிய கதிரான் அறியாமையாகிய அகவிருளைப் போக்கு மென அருந்தமிழன்னையின் சிறப்புக்குரிய தொன் றாம்.” எப்பக்கம் தின்றாலும் இன்பும் சுவைக் கட்டி, அப்பக்கம் எல்லாமும் தித்திக்கும், என மேதகைத்தாம் மேலோர் வாழ்விற்குப் பல்வகைச்சுவை யானியன்ற சுவைக்கட்டியை உவமையாக்கி, அதுபோல மேன் மக்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றின் ஒவ்வொருகூறும் இனிக்கும் எனவும், அதனையே “மேதகைத்தாம், தேன்சிக்கிற்றென்றே தெரி, என உவம உருவகமாக்கிச், சுவைக்கட்டி போலும் மேலோர்தம் வாழ்க்கைவரலா றாகிய தேன் எளிதிற் கிட்டுவதன்று, கிட்டின் உய்த் துணரவல் லார்க்கு அது மலைத்தேனுமன்று கொம்புத் தேனுமன்று, அறிவொளியார்ந்த உயர்மக்கள் தம்பட் டறிவான் ஒட்டியுணர்ந்த அறிவுத்தேனாம் எனவும், அதனை நெகிழ விடாது போற்றியொழுகுக! அதுவே கிட்டுதீற்கரிய வாழ்வின்பம் எனவும் உய்த்துணரு மாறுணர்த்திப் போந்தமை உய்த்துணரவல்லார்க்கு உவகையூட்டி இன்புறுத்தவல்லதாம்.

“பட்ட உணர்வால் பளிச்சென்றிலை கூம்பும், தொட்டாற் சுருங்கிச் செடி” எனத்தொட்டாற் சுருங்கி யின் மூலம், தொட்டால் குவியும் தொட்டாற்சுருங்கி, அழிதன் மாலைத்தாய புன்னெறிக்கண் செல்லாது நிலைபெறுமியல்பிற்றாய நன்னெறிக்கண் செல்லும் சான்றோர்தம் உள்ளம், அத்தீநெறிகள் தம்மை நெருங்குமுன்னமே கூம்பி, உள்ள வாயிலின் கதவைத் தாழிட்டு, அத்தீநெறிகள் புகாது காக்கும் என்னும்

பொருள் செறியுமாறு, அவர்தம் உள்ளத்துரமும் தற்
காப்புங்கூறித் தொட்டாற் கூம்பும் தொட்டாற்சுருங்கி
யினும், தொடாமுன் கூம்பும் சான்றோர் உள்ளம்
நுட்பமும் மென்மையும் வாய்ந்தது என இரண்டற்கு
முள்ள வேற்றுமையுணர்த்திய திறமும் அறிவுடையோ
ரால் போற்றப்படத்தக்கதே.

மற்றும்,

“கால்பட்டுக் கைபட்டுக் கட்டளையின் வாய்ப்பட்டு
மால்பட்ட மண்ணேதீச் சூளையில் - மேல்பட்டுச்
செங்கலெனும் பேறெய்தும்”

எனச் செங்கலை உவமமாக்கிப், புலன்களாகிய காலால்
எறியப்படுதலும், மனத்தால் அலைக்கப்படுதலும்,
அவாவின் ஆணைக்குட்படுதலும் ஆகிய துன்பங்களுக்
காட்பட்டு, அறிவொழுக்கமாகிய அருந்தவத்தீயான்
சுட்ப்பட்டுச் சால்புறும் எனச் சால்பாளரின் அருந்தவ
முணர்த்திய திறம், அறிவுடையோர் மேலுமாய்ந்து
உணர்வுறுத்தக்கதன்றோ? மற்றும் அறுகின் மூலம்
மேலோரை யாராலும் அழிக்க வொல்லாது என்பதை
யும், முல்லையின்மூலம் மேலோருள்ளப் பொதுமை
நிலையையும், உலகத்தின் மூலம் உரவோர் நெஞ்சம்
அலையாதென்பதையும் உணர்த்திய திறமும் உள்ளி
உணர்வார்க்குக் கொள்ளையின்பம் பயப்பனவாம்.
இந்நூலின் பாடல்கள் முழுவதும் உய்த்துணர்பொரு
ளுடையதாக அமைந்துள்ளமையான் ஒள்ளறி
வாளர்கள் ஆய்ந்துணர்வார்களாக.

அருமை நண்பர் இளங்குமரனார் அவர்களின்
கையெழுத்துப் படியைக் கண்ணுற்ற யான், ஆசிரியரின்
நுண்ணறிவின் மாண்பையும், அவர்தம் நினைவின் வழி
எய்தும் நுட்ப உணர்வையும் வெளிப்படுத்தவல்ல

திட்ப நுட்பம் செறிந்தது இந்நூல் என்று கருதி அரிய தொன்று பெற்றாற்போல் மகிழ்ந்தனன். அந்நூலிற்கு யாமே ஓர் உரை எழுத வேண்டுமென்று அப்பொழுது தோன்றிய நினைவினை அஞ்சல்வழி வினாவியபோது அவர்களும் மகிழ்ந்தேற்று அப்பணியை நல்கினார். நல்லதோர் பணியெனக்கருதி ஒல்லுமளவில் அப்பணியை முடித்துள்ளேன். அறிவாற்றலான் மேம்பட்ட அன்பர்கள் ஒண்பொருள் நாடியுணர்ந்து உவப்பார்களாக.

அன்புளங்கெழுமிய இளங்குமரனார் அவர்கள் அருந்தமிழ்ப் பணி யொன்றே தம் அரும் பணியாகக் கொண்டவர் ஆதலின், அவரான் யாக்கப்பெற்று வெளிவந்துள்ள நூல்கள் பற்பல. வெளிவர இருப்பனவும் பற்பல. அவற்றுள் இலக்கிய, இலக்கணத் திருத்தப் பணிகளும் ஆக்கப்பணிகளும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு அமிழ்தாகி மிளிர்ந்தன்மையன; அன்றியும் அருந்தமிழன்னைக்கு அரிய நல்லணிகளாகவும் மிளிர்வல்லன; அவ்வணிகளோடு இவ்வணியையும் ஏற்று மகிழ்க என அருந்தமிழன்னையை வேண்டி உள்ளத்தானும் உணர்வானும் ஒத்த உளங்கெழு நண்பர் இத்தகு பணியினை முற்றமுடித்தற்காம் வாழ்நாளும் வளமும் வலிமையும் அவர்க்கு அருள்க என அவ்வன்னையை இறைஞ்சுகிறேன். அன்னார்க்கு என் வாழ்த்தும் நன்றியும் உரியவாக.

இன்னமிழ்தம் போல்வான் இளங்குமரன்

எண்பொருளால்

துன்னமிழ்தம் போலும் சுவைமிகுந்தே - மன்னியசீர்

ஒண்புகழின் மேனாற்ப தோதினான் வண்டமிழ்போல்

வண்புகழின் வாழி யவன்.

பா. நாராயணன்

பதிப்புரை

‘இளமையில் கல்’ என்பது அவ்வையார் மொழி. இளமைப் பருவம் இனியது. எளிமையாகக் காட்சிகளையும், செய்திகளையும் உள்வாங்கிக் கொள்ளும். ஆதலால் கற்கும் பருவத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான உயர்ந்த கருத்துகளை யெல்லாம் தருதல் பெற்றோர்கள் - ஆசிரியர்கள் - பெரியவர்கள் கடமையாகும்.

நம் மொழி தமிழ் மொழி. தொன்மையான மொழி. தூய மொழி. கட்டமைந்த இலக்கணங்களும், கவின்மிக்க இலக்கியங்களும் எண்ணரிய வரலாறுகளும் தன்னதாகக் கொண்டது. அதன் இனிமை, அதன் நயம், அதன் பண்பாடு ஆகியவை அயல்நாட்டாரையும் அயல் மொழியாரையும் கவர்ந்திழுத்துப் பல்வேறு கடமைகளாற்ற உதவியிருக்கின்றது. ஆதலால், தமிழர் வரலாறு, தமிழர் நாகரிகம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் இலக்கியம் ஆகியவற்றையெல்லாம் மாணவர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் உரிய காலத்தே தந்து விட வேண்டுமென்று ‘வளவன் பதிப்பகம்’ ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் எண்ணியது. அதன் செயல் வீச்சாக ஐயா இளங்குமரனாரின் படைப்புகளை மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகிறது. இலக்கியச் செம்மல் இளங்குமரனார் அவர்கள் பாலர் பள்ளி முதல் பல்கலைக் கழக ஆய்வாளர் பதவி ஈறாகப் பல்வேறு நிலைகளில் நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேல் பணி செய்த பெரியர். தம் வாழ்வையே தமிழ் வாழ்வாக்கி பன்னூறு நூல்கள் இயற்றியவர். ஆத்திசூடி முதல் தொல்காப்பியம் ஈறாக உரையும் விளக்கமும் கண்டவர். பொது மக்களோடு சமுதாயப் பணியால் பொருந்திய வாழ்வினர்.

ஒழுக்கமும், வாய்மையும், தொண்டு உள்ளமும், மாணவர்களுக்கு ஊற்றாகப் பெருக்கெடுத்து வரவேண்டும் என்னும் உயர்ந்த நோக்குடனும் எந்தமிழ் இளையரை தமிழ் அன்னையின் தவப் புதல்வர்களாக ஆக்கும் பெரு விருப்புடனும் இப்பெருந்தமிழ் அறிஞரின் நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளோம்.

உயர்தமிழ்த்தாய் இந்நிலத்தில்
அடைகின்ற வெற்றியெலாம்
உன்றன் வெற்றி!
அயராதே! எழுந்திருநீ!
இளந்தமிழா, அறஞ்செய்வாய்!
..... இந்நாள்
செயல்செய்வாய் தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
சீறி வந்தே.

எனும் பாவேந்தர் வரிகளை நினைவுகூர்ந்து புகழால் நிலைபெற்று நிலவும் வாழ்வை மாணவர்கள் தம் வாழ்வின் நோக்காகக் கொள்ள வேண்டும் எனும் தளராத விருப்பத்தின் உந்துதலால் இத்தமிழ் நிலத்தில் விதைத்துள்ளோம்.

இப்பணியில் துணைநின்று என் வாழ்விலும் தாழ்விலும் முழுப் பங்களிப்புச் செய்கின்ற உடன் பிறவா இளவல்கள், அ. மதிவாணன், கி. குணத்தொகையன் ஆகியோர்க்கு நன்றியுடையேன்.

என்றும் நன்றிக்குரியோர் : திருவாளர்கள் குப்பு சர்மி, சரவணன், கலையரசன், பிரியா, பட்டு; அமுதோன், விசயன், இனியன், கிட்டான்; மா.து. ராகுமார், மு. வையா புரி, ஸ்ரீ. பிரேம்குமார், லோ. கலையரசி, கோகிலா; தனசேகரன், எம்.கே. எண்டர்பிரைசஸ், வெங்கடேசுவரா ஆப்செட், குமரேசன், நா. வெங்கடேசன்.

உள்ளுறை

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்	1
தேன்	6
குன்றம்	- 9
உலகம்	11
அரிமா	14
தீ	17
அன்பு	20
மிதவையும் மீனும்	23
ஞாயிறு	26
ஊசி நூல்	29
வெண்ணீர்	- 31
எட்காய்	- 34
பூஞ்சோலை	37
திருவிழிகள்	39
விளக்கு	41
தொட்டாற் சுருங்கி	- 43
சூடம்	46
பிறைநிலவு	48
ஆவின்செயலும் அறவோர்செயலும்	51

மானப் பேராடை	54
வேரும் சான்றோரும்	57
வெட்டிவேர்	60
செங்கல்	62
சிற்றெலி	64
முழுநிலவு	- 66
புல்வாய்	69
அறுகு	72
இரும்பு	75
வேம்பும் நாவாயின் கூம்பும்	77
கீரை	80
திருவிளக்கு	83
நறுஞ்சாந்தம்	87
ஒங்கு அருவி	89
முத்து	- 91
தும்பியும் வண்டும்	93
பொற்சிலை	96
பொன்மலர்	98
கதிர்	100
துளவு	102
முல்லை	104
தாழம்பு	106

**மேல்நாற்பது
முலமும் உரையும**

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

உலகுக்கு வாழ்வோர் உயர்மேலோர் அன்னார்
நலமிக்க வாழ்வை நவில - இலகாளியால்
எண்டிசையும் ஏத்த எழுந்தருள் ஞாயிறாம்
தண்டமிழ்த் தாயே துணை.

(உரை) உயர்மேலோர் - உயர்ந்த பண்பினை யுடைய மேன்மக்கள், உலகுக்கு வாழ்வோர் - உலக மக்களை வாழ்விக்கும் பொருட்டு வாழ்வோர் ஆவர், அன்னார் - அத்தகு மேன் மக்களின், நலம் மிக்க வாழ்வை நவில - நன்மைமிக்க வாழ்வியலைச் சொல்லு தற்கு, இலகு ஒளியால் - விளங்காநிற்கும் பேரொளியின் காரணமாக, எண்டிசையும் ஏத்த - உலகமக்களெல்லாம் போற்றுமாறு, எழுந்தருள் - தோன்றியருளும், ஞாயிறு ஆம் - ஞாயிற்று மண்டிலம் போன்றவளாகிய, தண் தமிழ் தாயே துணை - தண்ணிய தமிழன்னையின் திருவடிகளே துணையாம் என்றவாறு.

(கருத்துரை) மேன்மக்கள் வாழ்வியலைக் கூறு தற்குத் தமிழன்னையின் திருவடிகளே துணையாம் என்றவாறு.

(விளக்கவுரை) உலகு - ஆகுபெயர்; உயர்ந்தோர் உயிர்த்தொகுதிகள் மாட்டெல்லாம் அன்புடையராயினும், சிறப்பு நோக்கியீண்டு மக்கண்மேனின்றது; குவ்வுருபுகாரணப்பொருட்டு. மேலோர் - மேன்

மக்கள்; அவர்தம் உயர் பண்புநோக்கிமேலோர் என்றார்; என்றது; - அவர்தாம், மொழி, மக்கள், நாடு என்னும் முந்நோக்கும் கடந்த உலக நோக்கினர் என்பதற்கென்க.

“பண்புடையார்ப்பட்டுண் டிலகம் அதுவின்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்” (999) என அருமறையும் அவர்தம் அரும் பண்புரைத்துப் போந்தமை காண்க;

“கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே” என்றார் பிறரும். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் என்பதை, உட் கொண்டு, “உலகுக்கு வாழ்வோர்” என்றார்;

“தமக்கென முயலா நோன்றாள்

பிறர்க்கென முயலுந் ருண்மை யானே” (புறம்; 182)

இவ்வுலகம் உண்டென, அவர்தம் பெற்றிமையை நற்றமிழ் வேந்தனொருவனும் முற்றும் எடுத்தோதிப் போந்தமை காண்க. அன்னார் என்பது உவம அடியாகப் பிறந்த சுட்டுப் பெயர். நவில - சொல்ல; பாட என்னும் பொருட்டு; இச்செய்வெனெச்சம் ஈற்றினின்ற துணை என்பதன்கண் ஆகும் என வருவித்த சொல்லொடும் முடியும்.

ஒளி - ஞாயிற்றொளியும் அறிவொளியும் என்க; ஞாயிறு எண்டிசையும் ஏத்துமாறு எழுந்து தன் பேரொளியால் புற விருளைப் போக்கிய தெனவும், தமிழ் எண்டிசையும் ஏத்துமாறு எழுந்து தான் நல்கும் அறிவாகிய பேரொளியால் அகவிருளைப் போக்கிய தெனவும் கொள்க.

“ஓங்க விடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
மின்னோர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்” (தண்டி: மேற்கோள்)

எனவரும் பாடல் ஈண்டொப்பு நோக்கத்தக்கது.

எண்திசையும் - எட்டுத் திக்கும்; உலக முழுவதும் உள்ள மக்களெல்லாம் என்க; ஆகுபெயர்; உம்மை முற்றுப்பொருளது. ஏத்துதல் - புகழ்தல்; “பதினெண் கணனும் ஏத்தவும் படுமே” என்புழி, அஃதப் பொருட்டாதல் காண்க; எழுந்தருளல் - தாமாகவே தோன்றித் திருவருள் புரிதல். அவிரொளியும் அறிவாதியனவும் அருள் புரிதல் என்பதாம். இயற்கையொலியும் இயற்கை அமைப்பும் கொண்டு தாமாகவே தோன்றியருளிய தமிழ்மொழிக் கொப்ப, இயற்கையொலியும் இயற்கை அமைப்பும் உடையதாகத்தாமே தோன்றியருளிய ஞாயிற்று மண்டிலத்தை உவமையாக்கி அருந்தமிழின் மேம்பாடுணர்த்திய கவிஞரின் நுண்டிறம் எண்ணு வோரை விம்மித முறச் செய்வதொன்றாம். தமிழ், தொன்மொழியாகிய இயற்கைமொழி என்பதனையும், அதன்நெறி உலக முழுவதும் ஏற்றொழுகும் உயர் நெறி என்பதனையும், உட்கொண்டு, “எண்டிசையும் ஏத்த எழுந்தருள் ஞாயிறாம் தண்டமிழ்த் தாய்” என்றார்; என்றது; உலக மக்களின் நாவினை முதன்முதலாக அசைத்த உயர்மொழி என்பதற் கென்க.

“வைய மீன்றதொன் மக்களுளத்தினைக்
கையி னாலுரை கால மிரிந்திடப்
பைய நாவை அசைத்த பசுந்தமிழ்
ஐயை”

எனவும்,

“நாவலநற் றீவிலுயர் நாயகமா யொளிர்வாள்
நாகரிகம் உலகில்முதல் நல்கிமகிழ் நங்கை”

“வசையறுபாழ் வயதிலள்முன் முழுதுலகை யாண்டாள்
வரும்வடசொற் கிடம்வடக்கே வழங்கிமகி ழளியாள்”

எனவும்,

“சதுர்மறையா ரியம்வருமுன் சகமுமுதும் நினதாயின்
முதுமொழிநீ அநாதியென மொழிவதும் வியப்பாமோ”

எனவும், வரும் பாடற்பகுதிகளான், அதன் தொன்மையும் முதன்மையும் விளங்கிநிற்றல் காண்க.

“தொல்லுலக முன்மொழியாய்த் தோன்றியதூஉம்
தொன்மையதாய்

நல்லுலக மெல்லாம் நடந்ததூஉம் - பல்லுலகும்
வாய்ந்த நெறிகள் வழங்கியதூஉம் மாத்தமிழர்
ஆய்ந்ததமிழ் முன்னை அடி”

எனவரும் பாடலும் அவ்வுண்மையை உணர்த்தி நிற்றல் காண்க.

தண்டமிழ்த்தாய் என்பதற்கும், தமிழ்த்தாயின் திருவடி எனத் திருவடி என்பதை வருவித்துரைத்தாம்; திருவருள் நல்க வல்லது அதுவே யாகலின்; ஆகுபெயர். ஏகாரம் - தேற்றப்பொருளது.

துணை - துணை ஆகும்; ஆகும் என்பது சொல்லெச்சம். இப் பாடற்கண் ஆசிரியர், மேலோர் உலகினர் பொருட்டு வாழ்வோர் என அவர்தம் வாழ்வின் திறம் உணர்த்தியமையும், அதனால் அவர் நலமிக்க வாழ்வையுடையாரென அவர்தம் புகழ்ப் பேற்றிற்குக் காரணமாகிய நல்வாழ்வின் திறங்கூறியமையும், எண்டிசை போற்றும் தண்டமிழ்த்தாயின் நுண்டிறமோர்ந்து நுவன்றமையும் அருந்தமிழ் நெஞ்சினோர்

ஆய்ந்து ஆய்ந்து இன்புறற்பாலனவாம். இனி ஞாயி
றாம் தண்டமிழ்த்தாய் என்பதனை உருவகமாக்கி
உரைப்பினும் அமையும்.

அன்னார் நலமிக்க வாழ்வை நவில ஏத்த எழுந்
தருள் ஞாயிறாம் தண்டமிழ்த்தாய் துணை என
முடிக்க.

தேன்

1. எப்பக்கம் தின்றாலும் இன்பூஞ் சுவைக்கட்டி
அப்பக்கம் எல்லாமும் தித்திக்கும் - ஒப்பீல்லா
மேன்மக்கள் வாழ்க்கையின் எக்கூறும் மேதகைத்தாம்
தேன்சிக்கிற் றென்றே தேர்.

(உரை) இன்பூம் சுவை கட்டி சுவையும் பொலிவுமுடைய இனிய பாகாற் செய்த கட்டியினை, எ பக்கம் தின்றாலும் - எப்பகுதியிலிருந்து தின்றாலும், அ பக்கம் எல்லாமும் - அவ்வெல்லாப்பக்கங்களும், தித்திக்கும் - மிகவும் இனிக்கும், ஒப்பு இல்லா - அது போல ஈடில்லாத, மேல்மக்கள் வாழ்க்கையின் எ கூறும் - உயர்மக்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொருகூறும், மேதகைத்து ஆம் - மேலாகிய வாழ்வியற் சுவையையும் தகுதியாகிய நலத்தையும் பயப்பதாகும், மேதகைத்து ஆம் தேன் - அத்தகுமேலோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறாகிய தேன், சிக்கிற்று என்று தெரி - நம் வாழ்வின் எடுத்துக்காட்டாக நம்பால் வந்துற்றது என்று தெரிந்து போற்றுக என்றவாறு.

(க-ரை) உயர்ந்தோர் வரலாறு நமக்கு உறுதி பயக்கும் என்று ஒம்புக என்பதாம்.

(வி-ரை) சுவைக்கட்டி - இனிய பாகாற் செய்த சுவைமிக்ககட்டி;

“தனித்தனிமுகக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாய்க் கூட்டி
சர்க்கரையும் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கவந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசுப்பாலும் தெங்கின்
தனிப்பாலும் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி
இனித்தநறு நெய்யனைந்தே இளஞ்சூட்டில் இறக்கி
எடுத்தகவைக்கட்டி” போல்வதொரு இனியகட்டி

என்க.

பொலிவு - தோற்றப்பொலிவு. மேன்மக்கள் -
உயர்பண்புடையமக்கள்;

“கள்ளார் கள்ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை இகழ்ந்துரையார் - தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வழுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்”

(157)

என நாலடியாருள்ளும் அவர்தம் உயர் பண்பு
ஓதப்பட்டுள்ளமை காண்க.

எக்கூறும் - எப்பகுதியும்; உயர்ந்தோர் வாழ்க்கை
வரலாற்றின் ஒவ்வொருபகுதியும் என்பதாம். மேதகவு
- பெருந்தகவு; மேன்மையும் தகுதியும் எனற்பாலது
மேதகவென மரீஇய தென்க; மீதகவென்பது மேதக
வென வந்த தெனினுமாம். தகவென்பதே தகைத்தென
நின்றதென்க. சிக்குதல் - அகப்படுதல்; வலியவந்து
சிக்குதல் என்றபடி; “சிக்கெனப்பிடித்தேன்” என்றார்
மணிவாசகரும்; சிக்குப்பிடித்துக்கொண்டது என்பது
உலக வழக்கு. உலகுக்கு வாழ்ந்தோர் உயர் நெறி
நமக்குக்கிட்டுமாயின், உளத்தகப்படுத்தி அந்நெறியே
ஒழுகல் வேண்டும் என்பதாம்; உயர் மக்களின் ஒழுக
லாற்றின் வழி ஒழுகின், அஃதொருவன் உயர்வுக்காம்
படிக்கட்டென்பார், “எக்கூறும் மேதகைத்தாம்
என்றார்”, “உயர்வுள்ளி ஊக்கம் பிறத்தல் இனிதே” (29)

என்பது இனியது நாற்பது. எப்பக்கமும் இனிக்கும் சுவைக்கட்டியை எடுத்துக் காட்டி அதுபோல எக்கூறு மினிக்கும் மேன்மக்கள் வாழ்க்கை என்றமையான் இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை அணியாம்; சுவைக்கட்டி போன்ற மேலோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறாகிய தேன் என்பது உவம உருவக அணி.

சுவைக்கட்டி எல்லாமும் தித்திக்கும்; வாழ்க்கையின் எக்கூறும் மேதகைத்தாம்; தேன் சிக்கிற்று என்று தெளி என முடிக்க.

குன்றம்

2. குன்றத்தின் முன்னர்க் குறுகிப் பிடர்கடுக்க
நின்றக்கால் தத்தம் நிலை அறிவார் - என்றும்
இயல்மிக்க சான்றோர் எதிர் நிற்கும் ஏனோர்
இயல்பை விளக்கும் இது.

(உரை) குன்றத்தின் முன்னர் குறுகி - உலகோர் மலையின் எதிரில் சென்று, பிடர்கடுக்க நின்றக்கால் - பிடரிகடுக்கும்படியாக நிற்பாராயின், தம் தம்நிலை அறிவார் - ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய நிலைமையை அறிந்துகொள்வார்கள், இது - இவ்வெடுத்துக்காட்டு, என்றும் - எஞ்ஞான்றும், இயல் மிக்க சான்றோர் - நல்லியல்பு மிக்கமேன்மக்களின், எதிர்நிற்கும் - எதிரே நிற்கின்ற, ஏனோர் - மற்றையோரின், இயல்பை விளக்கும் - தன்மையே நமக்குத்தெளிவாக விளக்குவ தாம் என்றவாறு.

(க-ரை) குன்றின் முன்நிற்போர்நிலை, சான்றோர் முன் நிற்போர் நிலையை விளக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை) குறுகுதல் - அணித்தாகச் சென்று நின்றல். நின்றக்கால் என்பது, காலீற்று வினையெச்சம்; அறிவார் என்னும் முற்று வினையைக் கொண்டு முடியும். நிலை - தன்மை; மலையினது கலங்காப் பெருமையையும், தம்முடையதாளாச் சிறுமையையும் அறிவார் என்பதாம். இயல் - இயல்பு; சான்றாண்மைக்குரிய பல்லாற்றானும்நிரம்பிய இயல்பென்க; அப்பேரியல்

பினை, அன்பும் நாணமும் ஒப்புரவும் கண்ணோட்டமும் வாய்மையுமாகிய ஐந்துமே தாங்கி நிற்கும் தூண் என மறைமொழியும் கூறிப்போந்தமை காண்க; சான்றோர் முற்கூறிய பண்புகளான் நிறைந்தவர்கள்; ஏனோர் என்றது; சான்றோரின் வேறாய மற்றையோரை. இது என்பது, குன்றத்தின் முன் குறுகி நிற்பார் நிலையைச் சுட்டி நின்றது; அவர்தம் நிலை உணரவே, சான்றோர்முன் நிற்பார் நிலையும் உணரப்படும் என்றவாறு; எடுத்துக்காட்டுவமை யணி.

துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும் உடையது மலையாகலின், அதன் முன் நிற்போர், அத்தகு நிலைக் கொவ்வாது, துளக்குறுவார் என்பதையுட் கொண்டு, “நின்றக்காலத்தம் நிலை அறிவார்” என்றார்; என்றது; - மலைகலங்கினும் நிலை கலங்காத சான்றோரின் மிக்கா ரில்லை என்பதற்கென்க;

“ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி எனப்படு வார்”

(989)

எனமறைமொழியும் அவர்தம் பேரியல் போதிப்போந்தமை, ஈண்டுநினைவுகூரத் தக்கது; எனவே, எவ்வாற்றானும் சான்றோரை ஏனையோர் ஒவ்வார் என்பதாம்; உலகோர் என்பது தோன்றா எழுவாய்.

(உலகோர்) குறுகிக் கடுக்க நின்று நிலை அறிவார்; இது, சான்றோர் எதிர்நிற்கும் ஏனோர் இயல்பை விளக்கும் எனமுடிக்க.

உலகம்

3. நில்லாமல் சுற்றும் நிலைபெற்ற இவ்வுலகம்
செல்லாமல் தோன்றும் செறிவுபோல் - வல்லாங்
குலகுக் குயிர்வாழும் ஒள்ளியோர் உள்ளம்
அலைந்தும் அலையா தறி.

(உரை) நிலைபெற்ற உலகம் - நிலைபேறுடையது போலும் காட்சியளிக்கும் இப்பேருலகம், நில்லாமல் சுற்றும் நிலைபேறின்றி இடையறாமற்சுழன்று கொண்டே இருக்கும், வல்லாங்கு செல்லாமல் தோன்றும் செறிவுபோல் - அவ்வாறு சுற்றினும் வலிமை மிக்குச் சுழலாமல் நிற்பதாகத் தோன்றும் செறிவினைப் போன்று, உலகுக்கு - உலகமக்களின் நல்லாழ்வின் பொருட்டு, உயிர்வாழும் - உயிர்வாழா நிற்கும், ஒள்ளியோர் உள்ளம் - ஒள்ளிய அறிவினை யுடைய மேன்மக்களின் உள்ளம், அலைந்தும் அலையாது - மற்றையோர்வாழ்விற்காவன கருதி அலையினும் அலையாமல் ஒரு நெறிக்கண்நிற்கும் தன்மையதாம், அறி - நீ இவ்வுண்மையை அறிந்தோம்புக என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்களுள்ளம் இவ்வுலகம் போன்று அலையினும் அலையாது என்பதனை நீ அறிவாயாக என்பதாம்.

(வி-ரை) நில்லாமல் - நிலைபெறாமல்; எதிர்மறை வினையெச்சம்; “நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி” (பெரும்பாண்: 466) என்றார் பிறசான்றோரும். உலகம்

என்றது, நிலவுலகத்தை; செல்லாமல் - ஏகாமல்; ஈண்டுச் சுற்றாமல் என்னும் பொருளது. செறிவு - நெருக்கம்; ஈண்டு அடக்கம் என்னும் பொருட்டு; “செறிவும் நிறைவும் செய்மையும் செப்பும்” (தொல் பொருள்: 206) என்புழி, அஃதடக்கம் என்னும் பொருட்டாதல் காண்க; வல்லாங்கு - வலிமை; வல்லாங்குச் செல்லாமல் தோன்றும் செறிவு போல் எனமாறி இயைக்க; இந் நிலவுலகம் இடையறாது சுற்றுமாயினும் தன் பொறையானும் செறிவானும் அச்சுழற்சி வெளிப்படையாகத் தோன்றாமல் தன்னுள்ளே அடக்கி நிலை பேறாக நிற்பது போல் தோன்றுமென்க.

ஒள்ளியோர் - அறிவானமைந்தவர்கள்; ஒட்பமாகிய அறிவினையுடைய மேன்மக்கள் என்பதாம்; தனக்கென வாழாது உலகுக்கென உயிர்வாழ்வோர் ஆதலின், “ஒளியோர்” என்றார்; “உலகுக்கு வாழ்வோர் உயர்மேலோர்” எனத்தமிழ்த்தாய் வணக்கத்தின் கண்ணும் கூறப்பட்டமையோர்க; விளக்கமும் ஆங்கு நோக்கியறிக. அலைதல் - மனம் ஒருவழி நில்லாமை; உலக வாழ்வின் பொருட்டு ஊனும் உறக்கமும் இன்றி உழல்வோராதலின், மனம் அலைவதாயிற்றென்க; புத்தர், காந்தி அடிகள், பெரியார் போன்றவர்கள் தக்கதோர் சான்றாவர் என்க; உம்மை எதிரது தழீ இயது அலையாது - அலைவதன்று; அவ்வாறலையினும் அவர் மனம் தன்குறிக்கோள் வழித்தாகிய ஒரு நெறி நிற்கும் இயல்பினது என்பார், “அலைந்தும் அலையாதறி” என்றார்.

“ஊக்குத்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடைய
தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை - வந்தக்கால்

நீக்கி நிறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கம்
காக்குந் திருவத் தவர்,

(நாலடி: 57)

என்பதானும் அஃதுணரப்படும்.

அறி - அறிக. இப்பாடல் உவமையணியின்
பாற்படும்.

இவ்வுலகம் .நில்லாமல் சுற்றும், செல்லாமல்
தோன்றும் செறிவுபோல் ஒள்ளியோர் உள்ளம்
அலைந்தும் அலையாது அறி என முடிக்க.

அரிமா

4. குன்றம் நடுங்கக் குகையல்லாம் துண்ணென்ன
நின்ற பகையின் நிலை ஒடுங்க - மன்ற
முழங்கும் அரிக்கச்சம் முளாமைபோல
உழங்கா துரவோர் உளம்

(உரை) குன்றம் எல்லாம் நடுங்க - மலைகள் எல்லாம் நிலைகுலைந்து நடுங்கவும், குகை எல்லாம் துண் என்ன - அம்மலைப்பகுதிகளில் குகைகள் எல்லாம் ஒடுங்க - மறைந்து நின்ற பகைக் கூட்டத்தின் நிலை இடங்களெல்லாம் கெட்டு ஓடவும், மன்ற முழங்கும் - பெரு முழக்கம் செய்யும், அரிக்கு அச்சம் முளாமை போல - சிங்கத்திற்கு அச்சம் தோன்றாத வாறுபோல, உரவோர் உளம் உழங்காது - அறிவா னமைந்த மேன்மக்களுள்ளம் எக்காரணம் பற்றியும் அஞ்சிக் கலங்காது என்றவாறு.

(க-ரை) சிங்கம் அஞ்சிக் கலங்காமை போன்று மேன்மக்களும் அஞ்சிக் கலங்கார் என்பதாம்.

(வி-ரை) நடுங்குதல் - அச்சத்தான் நடுக்கமுறுதல்; சிங்கமுழக்கத்தால் துளங்காத மலையும் துளங்கிற் றென்க; குன்றம் என்பதை ஆகுபெயராகக் கொண்டு, மலைவாழியிர்களெல்லாம் நடுங்கிற்றெனினுமாம்; குகை என்பதற்குமிஃதொக்கும். குகை விலங்கு முதலி யன தங்கும் மலைப்பிளவுகள்; முழைஎன்ப; பண்டைக்

கால மக்களும் குகை வாழ்நிலையினர் என்பது வரலாறு. துண்ணென்பது அச்சக்குறிப்பு. நின்ற - மறைந்து நின்ற; சிங்கம் புலி முதலிய கொடு விலங்கிற்கஞ்சி, ஏனை விலங்குகள் மறைந்து வாழ்தல் இயல்பென்க. பகை என்றது, பகைக்கஞ்சும் உயிரினங்களை; ஆகு பெயர்; நிலை - அப்பகையுயிர்கள் நின்ற நிலை; நின்ற இடமெனினுமாம்; ஒடுங்குதல் - மறைந்தொடுங்குதல்; நிலைகெட்டுமறைந்தொடுங்கி ஓடியதென்க. நடுங்க, என்ன, ஒடுங்க என்னும் செயவெனச்சங்கள் காரியப் பொருட்டு; “நெல்விளைய மழை பெய்தது” என்றாற் போல.

முழங்குதல் பேரொலி செய்தல்; இங்கு கர்ச்சனை என்பர். மன்ற - மிகுதியும்; தேற்றமெனினும் ஆம்; மற்றை உயிரினங்கள் உணரும்படித் தெளிவாக முழங்குமென்பதாம்; “மன்றவென் கிளவி தேற்றம் செய்யும்” (தொல். சொல். 265) என்பது தொல்காப்பியம். அரி - சிங்கம்; “அரிமாப்பிழைப் பெய்தகோல்” (நாலடி: 152) என்புழி, அஃதப் பொருட்டு. மூளாமை - உண்டா காமை; தோன்றாமை என்றபடி. உரவோர் - அறிவு வன்மை உடையோர்; “ஒருதனி வாழ்க்கை உரவோர்க் கில்லை” (சிலப்: 14) என்புழி, அஃதப்பொருட்டாதல் காண்க; வினையாலணையும் பெயர். உழங்காது - கலங்காது; உழக்குறாம் என்பதன் எதிர்மறை. அறிவாதி நற்பண்புகளான் மேம்பட்ட சான்றோர் உள்ளம், எக்காரணம் பற்றியும் கலங்கா தென்பார், “உழங்கா துரவோர் உளம்” என்றார். இப்பாடல் உவமை அணி. எல்லாம் என்பதை இடைநிலை விளக்காகக் கொண்டு முன்னும் பின்னும் கூட்டுக.

“உடுக்கை யுலறி உடம்பழிந்தக் கண்ணும்
 குடிப்பிறப் பாளர்தம் கொள்கையிற் - குன்றார்
 இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
 கொடிப்புள் கறிக்குமோ மற்று” (நாலடி: 141)

என்றும் பாடல் ஓராங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

நடுங்க என்ன ஒடுங்க மூளாமை போல உரவோர்
 உளம் உழங்காது எனமுடிக்க.

தீ

5. கீழாகத் தாழ்த்திக் கிடையாக வைத்தாலும்
ஊழால் உயரும் ஒளிச்சுடர் - சூழாத்
துயரங்கள் சூழ்ந்து துவண்டார் எனினும்
உயர்ந்தோர்தம் உள்ளம் உயர்வு.

(உரை) ஒளிச் சுடர் - ஒளியோடு கூடிய நெருப்பு, கீழ்ஆக தாழ்த்தி கிடை ஆக வைத்தாலும் - தலைகீழாத் தாழ்த்திப் பிடித்தாலும் நிலத்தின் கண்கிடக்கும்படியாக வைத்தாலும், ஊழால் உயரும் - அதன் இயல்பு கெடாது மேலேழுந்துசெல்லும், உயர்ந்தோர் - அது போல மேன்மக்கள், சூழா துயரங்கள் சூழ்ந்து - சூழ வொண்ணாத துன்பங்கள் மேலும் மேலும் வந்து சூழ்ந்து, துவண்டார் எனினும் - மெலிவாராயினும், உள்ளம் உயர்வு - அவர்தம் உள்ளம் உயர்வையே நாடும் என்றவாறு.

(க-ரை) தீயின் சுடர் மேல் நோக்கியே செல்லும் அதுபோல் உயர்ந்தோர் உள்ளமும் மேனோக்கியே செல்லும் என்பதாம்.

(வி-ரை) தாழ்த்தினாலும் என்பது, விகாரத் தாற்றொக்குத் தாழ்த்தி என நின்றது. கிடை - கிடத்தல்; நிலத்தில் ஒளியுறுமாறு தலைகீழாக வைத்தல் என்க; இனிக்கீழாகத் தாழ்த்திக் கிடையாக வைத்தாலும் என்பதற்குத், தலைகீழாகத் தாழ்த்தி நிலத்திற்கிடக்கும் படியாக வைத்தாலும் எனப்பொருள் கூறினுமாம். ஊழ்

- இயல்பு; முறையெனினுமாம்; அதனியல்பின்படி உயருமென்க. நெருப்புக்கு மேனோக்கிச் செல்லுதல் இயல்பு. உயரும் - மேலே செல்லும். ஒளிச்சுடர் - ஒளியோடு கூடியசுடர்; ஒளியை உடையசுடர் எனினுமாம்; சுடர் என்றது நெருப்பின் கொழுந்தினை;

வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி

ஒளிஇறந் தோங்கி வரலால்” (வெண்பாமாலை: பாடாண்: 12) என அவ்வொளியினியல்பு கூறிப் போந்தமையுங் காண்க.

சூழா - சூழாத; ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; சூழத்தக்கனவல்லாத துயரங்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள் என்றபடி. துவளுதல் - வாடுதல்; மெலிதல் என்க. உயர்ந்தோர் - அறிவாதி நற்பண்புகளான் உயர்ந்தோர்; சான்றோர் என்றபடி. தம் - சாரியை. உயர்வு என்பதற்கு உயர்வையே நாடும் என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க; சொல்லெச்சம்; மேலும் மேலும் உயரும் என்பதாம். மேன்மக்களுள்ளம் துன்பத்தால் தாழாது மேலும் மேலும் உயரும் என்பார். “உயர்ந்தோர்தம் உள்ளம் உயர்வு என்றார்; என்றது; - அவ்வுயர்ந்தோருள்ளம் ஊனங்கொண்டகலா உறுதி உடையதாகலின், கோட்பாட்டில் கோடா என்பதற்கென்க;

“கடக்கடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்

கடக்கட நோற்கிற் பவர்க்கு”

(267)

எனவும்,

“எய்தாத வேண்டார்; இரங்கார், இழந்ததற்கு;

கைவாராவந்த இடுக்கண் மனம் அழுங்கார்

மெய்யாய காட்சி யவர்”

(ஆசாரக்: 19)

எனவும் அருமறையும், ஆசாரக்கோவையும் கூறிப் போந்தமையுங்காண்க. தாழ்த்தினும் தாழாச்சுடரையும், துன்பம் வளைப்பினும் வளையா உயர்ந்தோர் உள்ளத்தையும் உவமமும் பொருளும் ஆக வைத்து உயர்ந்தோர் மேம்பாடுணர்த்திய வொண்டிறம் உவந்து போற்றற் குரிய தொன்றாம். இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

சுடர் ஆக தாழ்த்தி ஆக வைத்தாலும் உயரும்; உயர்ந்தோர் சூழ்ந்து துவண்டார் எனினும் உள்ளம் உயர்வு நாடும் எனமுடிக்க.

அன்பு

6. கண்ணுள் ஒளிசென்றால் காட்சிப் பொருளாகும்
புண்ணுள் புகுந்தால் பொலிவாமோ? - எண்ணும்
பெரியோருளத்தில் பெருகியபே ரன்பு
வருமோ? அயலார் வழி.

(உரை) ஒளி - ஞாயிறு முதலியவற்றின் ஒளி, கண்உள் சென்றால் - கண்ணுள்ளே சென்று கலக்குமாயின், காட்சி பொருள் ஆகும் - காணும் பொருள்கள் காட்சிக்குரிய பொருளாகத்தோன்றி இன்பமுட்டும், புண்உள்புகுந்தால் பொலிவு ஆமோ - கண்ணியல்பு கெட்ட புண்ணுள்ளே செல்லுமாயின் அழகிய பொருள்களைக் கண்டு மகிழும் காட்சியின்பந் தோன்றுமோ? எண்ணும் - அதுபோல் தக்கன தகாதன கருதும், பெரியோர் உள்ளத்தில் - மேன் மக்கள் உள்ளத்தில், பெருகிய பேர் அன்பு - நாள்தோறும் பெருகித் தோன்றும் பெரியதோரன்பு - அயலார் வழிவருமோ - அம்மேன்மக்களல்லாத கீழ் மக்களிடத்து வந்து சேருமோ? வாராது என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்களிடத்துத் தோன்றும் அன்பு கீழ்மக்களிடத்துத் தோன்றாது என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒளி - ஞாயிறு முதலியவற்றின் ஒளி. காட்சி - காண்டல்; நேர்முகத்தோற்றம் என்றபடி. பொருள் என்றது, காண்டற்காம் பொருள்களை. விழி ஒளிபெறுதலும் உலகியற் பொருள்களைக் கண்டு

மகிழ்தலும் கண்ணுள் கதிரொளி முதலியன கலந்த வழி நேர்வதாகலின், கண்ணுள் ஒளிசென்றால் காட்சிப் பொருளாகும் என்றார். பொலிவு - அழகு; விளக்கம் எனினுமாம்; ஆகுமோ என்பது, இடைநின்ற ககரவு கரங்கெட்டு ஆம் என நின்றது; ஓகாரம் - எதிர்மறை; பின்வருவது மது. கண்ணாயினும் ஒளியை வாங்கிப் பொருளை உணர்த்தும் தகவொழிந்த குருட்டுக்கண்ணாயின், அதனாற்பயனின்றென்பார், புண்ணுள்புகுந்தால் பொலிவாமோ என்றார்; அறிவொளி பெறாத கண்ணினைப் புண்ணென்றார். பொய்யாமொழியாரும்; கண்ணொழிந்த உடம்பெய்திய புண்ணின் கண் புகுந்தால் எனப்பொருள் கோடலுமாம்.

எண்ணுதல் - நினைத்தல்; தக்கனவும் மிக்கனவும் எண்ணுதல் என்றபடி; “இசையும் எனினும் இசையா தெனினும், வசை தீர எண்ணுவர் சான்றோர்” (152) என்றார் நாலடியாரும். பெருகுதல் - மிருதல்; நாஸ்தோறும் வளர்தல் என்றபடி; பேர் அன்பு - பெரிய அன்பு; வளர்ந்து பெருகிய பேரன்பென்க. அயலார் மேன்மக்கள் அல்லாத கீழ்மக்கள்; வன்பாற் கண் வற்றல் மரந்தளிர்ந்தாற் போன்ற அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை உடையார் அவரே யாகலின். உயிர்களின் துன்பங்கண்டுழி, உளமிரங்கி அதுகளைவார் உயர் பண்புடையோராகலின், பெரியோருளத்தில் பெருகிய பேரன்பு வருமோ அயலார் வழி என்றார்; என்றது; - அத்தகு மேன்மக்களா னன்றோ உலகியல் நடைபெறும் என்பதற்கென்க. பெரியோருளத்தில் பெருகிய பேரன்பு என்னும் சொன்னயம் நன்னயமுடையோரால் உன்னி உன்னி உவத்தற்பாலது.

“அன்பிலார் எல்லாந்தமக்குரியார் அன்புடையார்
என்பும் உரியார் பிறர்க்கு” (திரு. 72)

எனவும்,

“நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினும் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார் - உரங்கவறா
உள்ளமெனு நாரினாற் கட்டி உளவரையாற்
செய்வார் செயற்பா லவை” (நாலடி: 153)

எனவும் வருவனவற்றான், அவ்விருவரியல்யும் உணரக்
கிடத்தல் காண்க.

ஒளி சென்றால் காட்சிப் பொருள் ஆகும்;
புகுந்தால் ஆமோ? அன்பு அயலார் வழி வருமோ? என
முடிக்க.

மிதவையும் மீனும்

7. நீரோடும் போக்கில் நெளிந்து மிதப்போடும்
ஏரோடும் மீனோ எதிர்த்தோடும் - நேரோடும்
வாழ்வியல் முற்றாய்ந்த வள்ளியோர் என்றென்றும்
தாழ்வரசு செல்வார் தனித்து.

(உரை) மிதப்பு - மிதவை, நீர் ஓடும் போக்கில் -
யாற்றுநீர் ஓடும் வழியே, நெளிந்து ஓடும் - வளைந்து
வளைந்து ஓடா நிற்கும், மீன் - மீன்கள், ஏர் ஓடும்
எதிர்த்து ஓடும் - காண்போர்தம் கண்ணைக் கவரும்
அழகினோடும் அந்நீரைக்கிழித்து எதிரேறிச்செல்லும்,
நேர் ஓடும் - மனத்தெளிவோடும், வாழ்வு இயலை -
வாழ்க்கையின் இயல்பை, முற்றும் ஆய்ந்த - முழுவதும்
ஆராய்ந்து உண்மையுணர்ந்த, வள்ளியோர் - மேன்
மக்கள், என்றும் என்றும் - எப்பொழுதும், தாழ்வு அற
- தாழ்வு நீங்கும்படி, தனித்துச் செல்வார் - தாமொரு
வராகவே தாம் கண்ட உண்மைநெறியின்கண் தனித்துச்
செல்வார் என்றவாறு.

(க-ரை) வாழ்வியலுண்மையை அறிந்த மேன்
மக்கள் அவ்வுண்மை நெறியில் தனித்துச் செல்லவும்
அஞ்சார் என்பதாம்.

(வி-ரை) நெளிதல் - வளைதல்; மிதப்பு - மிதவை;
தெப்பம் என்பர். ஓடும் - செல்லும்; நீர் சென்ற வழியே
வளைந்து வளைந்து செல்லுமென்க; யாற்றின்போக்கு
நேரிதன்றாகலின் நெளிந்து என்றும்; “நீர்வழிப் படுஉம்

புணைபோல்” (புறம்:192) என்றார் பிறரும். ஏர் - அழகு; ஏரோடும் - அழகினோடும்; எதிரேறிச் செல்லும் செலவும், அச்செலவின் கண் தோன்றுவதோரழகு மென்க. எதிர்த்து ஓடும் - நீரின் போக்கை எதிர்த்து எதிரேறிச் செல்லும் என்றபடி. நேர் ஓடும் - நேர்மையோடும்; மனத்தெளிவோடும் என்க; நேர்மை என்பது மையீறு கெட்டு நேர் என நின்றது; இனி, நேர் என்பதற்குப் பழமைக்கு மாறான புதுமைநெறியின்கண் உளஞ் செலுத்திப் பழமையை எதிர்த்துச் செல்லுவர் எனினுமாம்; தனக்கெதிர் முகமாகத் தோன்றும் பெரியோர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை உணர்ந்து அவர்கள் சென்ற நெறிக்கண் செல்வோர் எனக்கோடலும் ஆம். பழமைக்கு மாறாகச் செல்வோரை எதிர் நீச்சலடிக்கின்றார் என்னும் வழக்குண்மையுங் காண்க.

முற்றும் - முழுவதும்; முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. வள்ளியோர் - வண்மைக்குணமுடையோர்; ஈகைப்பண்புடைய மேன்மக்கள் என்றபடி; மேன்மக்கள் நல்கூர்ந்தாராயினும் இல்லை எனமாட்டாராதலின் வள்ளியோர் என்றார். என்றும் என்றும் என்பது முதற்கண் உள்ள சொல்லின் உம்மீறுகெட்டு என்றென்றும் என நின்றது; இவ்வடுக்குத் துணிவு பற்றிவந்தது; “சொற்றவற்றியலான் மற்றைய பிறவும், தெற்றென உணர்தல் தெள்ளியோர் திறனே” (நன்: 461) என்னும் புறனடையாற்கொள்க. தாழ்வு அற - காலத்தாழ்வின்றி; தாழ்வு மனப்பான்மை இன்றி எனினுமாம்; வாழ்வியலை நன்குணர்ந்த மேன்மக்கள் மற்றையோர்க்கஞ்சாது தனியொருவராகச் சென்றும் பயன் கொள்வார் என்பது தோன்ற, “தாழ்வறச் செல்வார் தனித்து என்றார்; அதனாலன்றோ வள்ளுவப் பெரியாரும்

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” என்றார்; தாழ்ப்பின் காலக் கேடும் செயற்கேடும் நலக்கேடும் உண்டென்ப தாம்; இக்கருத்திற்குப் பெரியார் தக்கதோ ரெடுத்துக் காட்டாமென்க.

“குடிசெய்வார்க்கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்”

(1028)

என்னும் மறைமொழி ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது; “உரன் உடையான் உள்ளம் மடிந்திருத்தல் இன்னா” (இன்னா நாற்: 18) என்றார் பிறரும்.

மிதப்பு நெளிந்து ஓடும்; மீன் எதிர்த்து ஓடும்; வள்ளியோர் தாழ்வு அறத் தனித்துச் செல்வர் என முடிக்க.

ஞாயிறு

8. நெட்டுறக்க வெள்ளத்துள் நீளுலகம் ஆழ்ந்தாலும்
பட்டுறக்கங் கொள்ளான் பரிதியோன் - திட்டமிட்டு
வையத்தார் நன்மைக்கே வாழும் பெருமக்கள்
பையக்கண் துஞ்சார் பரிந்து.

(உரை) நீள் உலகம் - இப்பெரிய உலகத்தின்
கண்வாழும் மக்கள், நெட்டு உறக்கம் வெள்ளத்துள் -
பெரிய உறக்கமாகிய வெள்ளத்தின்கண்ணே, ஆழ்ந்
தாலும் - அழுந்திவிழிப்பின்றி உறங்கினாலும், பரிதி
யோன் - கதிரவன், பட்டு உறக்கம் கொள்ளான் -
சோம்பலாகிய வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து உறங்கமாட்
டான், வையத்தார் நன்மைக்கு - அது போல உலக
மக்கட்காம் நன்மையின் பொருட்டு, திட்டம் இட்டு -
தக்கதொரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டு, வாழும்
பெருமக்கள் - அதன் பொருட்டே வாழ்ந்து வரும்
மேன்மக்கள், பரிந்து - மனமழிந்து, பைய - சிறுபோதும்,
கண் துஞ்சார் - உறங்கார் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் உலகந்துஞ்சினும் தாம்
துஞ்சார் என்பதாம்.

(வி-ரை) நெட்டு உறக்கம் - நீண்ட நேர உறக்கம்;
பெருந்துக்கம் என்றபடி; நெடுமை உறக்கம் என்ற
பாலது, நிலைமொழியின் மையீறு கெட்டு ஒற்றிரட்டி
வருமொழி முதலுயிரேறி நெட்டுறக்கம் எனப்
புணர்ந்தது. நீள் - நீண்ட; ஈண்டுப் பெரிய என்னும்

பொருட்டு. உலகம் - ஆகுபெயர். ஆழ்தல் - அழுந்துதல்; அளவுக்கு மீறிய தூக்கம் என்க. உம்மை எதிரது தழீஇயது. பட்டு - வெள்ளத்தில் அகப்பட்டு; பொருந்தி எனினுமாம்; சோம்பலாகிய வெள்ளத்தில் ஆழ்ந் தென்க; பட்டென்பதே வெள்ளமென்பது கொள்ளக் கிடந்தமையான், சோம்ப லென்பதையும் வருவித் துரைத்தாம்; இஃதேகதேச வருவகம். எடுத்துக்காட்டு உவமையணியும் வந்துளது.

திட்டமிட்டு - வரையறைசெய்து கொண்டு; இச் செயல், இன்ன பயன்கருதி, இக்கருவியான், இன்ன துணை கொண்டு இக்காலத்து இவ்வாறு முடிப்பே னென்று திட்ட மிடுதலென்க. பைய - மெல்ல; மென்மை நுண்மை மேற்றாதலின், ஈண்டஃது நுண்ணி தாங் காலங்குறித்து நின்றதென்க. பரிந்து - மனம் அழிந்து; “காவல் வெண்குடை கால்பரிந்து உலறவும்” (புறம்: 229) என்புழி, அஃதப்பொருட்டாதல் காண்க; எடுத்துக் கொண்ட காரிய இடர்ப்பாட்டான் தடைப் பட்டுழியும் மனஎழுச்சி குன்றார் என்பார், “பையக் கண்துஞ்சார் பரிந்து” என்றார்; என்றது; - மேன்மக்கள் உலகம் துஞ்சினும் தாந்துஞ்சாது உலக நன்மைக்கென உழைக்கும் உரனுடையாளர் என்பதற்கென்க.

“மெய்வருத்தம் பாரார் பசி நோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்”

என்னும் பாடல் ஈண்டு ஓராங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

நிலம் முதலிய கோள்களையாக்கி, அக்கோள் களுக்கெல்லாம் ஒளிவழங்கி, ஒருநொடிப் போதும் ஓய்வின்றிச் சுழலும் ஞாயிற்று மண்டிலத்தை, வையத்

தாரை யாக்கி, அவர்க்கெல்லாம் வளம் சேர்க்கும் பொருட்டு ஒரு நொடிப்போதும் ஓய்வின்றி உழைக்கும் மேன்மக்கட்கு உவமையாக்கிக் கூறிய நுண்டிறம் ஓர்ந்து இன்புறுந்தன்மையதாம்.

பரிதியோன் உறக்கம் கொள்ளான்; பெருமக்கள் பரிந்து துஞ்சார் எனமுடிக்க.

ஊசிநூல்

9. நன்றாய்த் துணிகிழிந்தும் நாடும் உயர்தொண்டால்
ஒன்றாய்ப் பிணைத்திடும் ஊசிநூல் - என்றும்
இயல்பால் பிரிந்தோரை ஈரத்தால் சேர்க்க
முயல்வார் பெரியர் முனைந்து.

(உரை) ஊசி நூல் - ஊசியின்கண் கோக்கப்பட்ட
நூல், துணி நன்றாய் கிழிந்தும் - மிகுதியாகக் கிழிந்
தாலும், ஒன்று ஆய் பிணைத்திடும் - ஒன்றுமாறு
தைத்துப் பிணைத்து விடும், பெரியர் - அது போல
மேன்மக்கள், இயல்பால் பிரிந்தோரை - தம்மியல்பாக
மனம் வேறுபட்டுப் பிரிந்தவர்களை, என்றும் ஈரத்தால்
- எஞ்ஞான்றும் தமக்குள்ள அன்பின் காரணமாகவும்,
என்றும் நாடும் உயர்தொண்டால் - எஞ்ஞான்றும் தாம்
விரும்பும் மேம்பட்ட தொண்டின் காரணமாகவும்,
முனைந்து - முற்பட்டு, சேர்க்க முயல்வார் - சேர்த்து
வைக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) ஊசி நூல் கிழிந்த ஆடையைப்
பிணைக்கும்; அதுபோல் மேம்பட்டோர் வேறுபட்
டோரை ஒன்று சேர்ப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை) நன்றாய் - நன்றாக; நன்றாய்க் கிழிதல்,
மிகுதியும் கிழிதலாகலான் அளவுக்குமீறிக் கிழிந்த
தென்க; கிழிந்தும் என்புழி, உம்மை இழிவுச் சிறப்பு;
உடுக்க விரும்பாத அளவிற்கிழிந்ததென்க; கந்தலும்
உடுத்தான் என்புழிப்போல. நாடுதல் - விரும்புதல்.

பிறர் நன்மைக்கெனவே செய்யும் தொண்டாதலின் உயர்தொண்டர். “அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு, என்றாற்போலும், தொண்டென்க. ஒன்றாய்; ஈண்டு ஆய் என்பது செய்வென் எச்சத்திரிபு. பிணைத்தல் - இணைத்தல்; தைத்து ஒன்று சேர்த்தல் என்றபடி. பிரிந்தோரை என்பது, வினையாலணையும் பெயர். ஈரம் - அன்பு; “இன்சொலால் ஈரம் அளைஇ” (திருக்: 91) என்புழி அஃதப்பொருட்டு.

பெரியர் - மேன்மக்கள். முனைந்து - முற்பட்டு; எதிர்வந்து என்றபடி; முந்திக் கொண்டு செயற்படுவார் என்க. என்றும் என்பதை, நாடும் என்பதன் கண்ணும் இயைத்துரைக்க என்றும் சேர்க்க எனச் சேர்க்க என்பதனோடும் இயைத்து, என்றும் பிரியாவண்ணம் ஒன்றுமாறு எனப்பொருளுரைப்பினுமாம். முனைந்து முயல்வர் பெரியர் என ஈற்றடியை மாறி இயைத்து, மற்றும் கிடந்தாங்குப் பொருள் கூறினும் அமையும். மக்கள், தம்முள்ளே எரிவும் காட்பும் நீங்கி வாழச் செய்வதே மேன்மக்கட் கியல்பென்பார் சேர்க்க முயல்வார் என்றார்; என்றது:- அவர்க்காம் உயர் தொண்டும் அதுவேயாம் என்பதற்கென்க. “குடிப் பொருளன்று நும் செய்தி” (புறம்: 45) எனக் கோவூர் கிழார், சோழன் நெடுங்கிள்ளியையும், நலங்கிள்ளியையும் நட்பாக்க நினைந்து கூறிய செய்தி ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கது.

ஊசிநூல் - நன்றாய்க் கிழிந்தும் ஒன்றாய்ப் பிணைத்திடும்; பெரியர் முனைந்து சேர்க்க முயல்வார் என முடிக்க.

வெண்ணீர்

10. பன்னூறு கூறாய்ப் பிரிந்தாலும் வெண்ணீர்தான்
ஒன்றாகச் சேரின் உருவாக்கும் - நன்றாய்ந்த
மேலோர் பிரிந்தாலும் மீண்டும் இணையுங்கால்
மேலோராய் நிற்பர் மிடைந்தது.

(உரை) வெள்ளீர் - மருந்துகளின் மூலப்பொருள்
களில் ஒன்றாகிய வெண்ணீர், பல்நூறு கூறு
ஆய்பிரிந்தாலும் - பலநூற்றுக்கணக்கான கூறுகளாகப்
பிரிந்தாலும், ஒன்று ஆக சேரின் - மீண்டும் ஒன்றாகக்
கூடுமாயின், உரு ஒக்கும் - பிளவின்றிவடிவத்தால்
ஒக்கும், நன்றுஆய்ந்த - அதுபோல நன்னமக்கூறு
பாடுகளை ஆய்ந்துணர்ந்த, மேலோர் - மேன்மக்கள்,
பிரிந்தாலும் - மனம் வேறுபட்டுப் பிரிவார்களாயினும்,
மீண்டும் இணையும்கால் - மீண்டும் ஒன்றுசேரு
மிடத்து, மேலோராய் - மேம்பாட்டினின்றும் நீங்காத
மேன்மக்களாகவே, மிடைந்துநிற்பர் - வேறுபாடின்றி
உள மொத்திருப்பார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் பிரிந்தாலும் வேறுபாடின்றி
ஒன்று சேர்வர் என்பதாம்.

(வி-ரை) பல் + நூறு = பன்னூறு; பலநூறென்க.
கூறு - பிரிந்த ஒருகூறு. ஆய் - ஆக; செய்வெனச்
சத்திரிபு. பிரிந்தாலும் - பிளவுற்றுத் தோன்றினும்.
வெண்ணீர் - ஒருவகை மருந்து; பாதரசம் என்பர்;
“வெண்ணீர்பலம் ஒன்று” எனவும், “சொல்லுகிறேன்

இவனுடைய விந்து சூதம்” எனவும், “சுக்கிலம் சுக்கிரன் நாதம் சாரத்தோடு” எனவும் மருத்துவ நூல்களில் வெண்ணீர் என்னும் பெயரானும் பாதரசம் வழங்கப் படுதல் காண்க. தான் - அசை. உரு ஒக்கும் - வடிவா லொக்கும்; சிதைந்து வெவ்வேறாதற்கு முன்னிருந்த வடிவினை ஒக்கும் என்பதாம். நன்று - நன்மை; ஆய்ந்த - ஆராய்ந்த; நன்னெறிகளையும் அதனால் விளையும் நன்மைகளையும் ஆய்ந்த என்றவாறு; “நன்கொன்றறி பவர்” (366) என்றார் பழமொழியின் கண்ணும்.

இணைதல் - உள்ளத்தானொன்றுதல்; முன்னைப் பிரிவால் வேறுபாடின்றி இணைந்தொன்றுதல் என்ப தாம். நிற்பார் - நிற்பார்கள்; உளமொத்திருப்பார்கள் என்றபடி; உயர்ந்தோர் காழ்ப்பின்றி உளமொன்றுவர் என்பார். “மேலோராய் நிற்பார் மிடைந்து” என்றார்; என்றது, அவர்தம் பிரிவு “நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறும்” என்பதற்கென்க.

“தந்தீமை இல்லாதார் நட்வர் தீமையையும்
எந்தீமை என்றே உணர்பதாம் - அந்தண்
பொருதிரை வந்துலாம் பொங்குநீர் சேர்ப்ப
ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு”

(133) என்றார் பழமொழியின் கண்ணும்.

“நீக்க மறும் இருவர் நீங்கிப்புணர்ந்தாலும், நோக்கின் அவர் பெருமை நொய்தாகும்” அன்றோ? “மேலோராய் மிடைந்து நிற்பாரோ” எனின்? நன்று வினாயினாய்; வேற்றுமை இன்றிக் கலந்திருவர் நடவடக்கால் போற்றாவொழுக்கம் ஒருவன்கண் உண் டாயின் நொய்தாவதன்றி, இருவரும் நட்பொழுக்கம் போற்றும் நல்லோராயின், அவர்தம் பிளவு, நீர்கிழிய எய்தவரும் போல நீங்காதொன்றுமாகலின், நொய்

தாகா வென்க; அதனாலன்றோ? “மதிநிறை நீர நீரவர்
கேண்மை எனப் பொய்யாமொழியும் புகன்றதென்க.
மற்றும், நெகிழினும் நெகிழாதொன்றும் மேலோர்க்கு,
நெகிழினும் நெகிழாதொன்றும் இப்புத்துவமையை
உன்னியுணர்த்திய கவிஞரின் உன்னுந்திறன் உன்னி
உன்னி உவத்தற் பாலதாம்.

வெண்ணீர் பிரிந்தாலும் ஒன்றாகச் சேரின் உரு
ஒக்கும்; மேலோர் பிரிந்தாலும் இணையுங்கால்
மேலோராய் மிடைந்து நிற்பர் எனமுடிக்க.

எட்காய்

11. கப்பிய வெப்பத்தால் காய்ந்துமுதிர் எட்காய்
ஒப்பும் இருகூறாய் நேர்பிளக்கும் - எப்பாலும்
சாயாமல் நேர்மை சரியாமல் மன்றுநெறி
மாயாமல் சொல்வாரே மன்.

(உரை) முதிர் எட்காய் - எள்ளினுடைய முற்றிய காய், கப்பிய வெப்பத்தால் காய்ந்து - விரைந்து பற்றித் தாக்காநிற்கும் வெம்மையின் காரணமாக உலர்ந்து, ஒப்பும் இருகூறு ஆய் - தம்முள் ஒத்த இரு கூறாக, நேர்பிளக்கும் - நேராக வெடிப்புண்டு பிளக்கும், எப்பாலும், சாயாமல் - அதுபோலச் சான்றோர்கள் எப்பக்கத்தும் சாயாமலும் நேர்மை சரியாமல் நடுவு நிலைமை தவறாமலும், மன்று நெறிமாயாமல் - அறமன்றத்தார் கூறும் அறநெறிவழுவாமலும், சொல்வார் - நீதி வழங்குவார் என்றவாறு.

(க-ரை) கதிரவன் வெப்பத்தால் எட்காய் இருகூறாகவெடிக்கும்; அதுபோலச் சான்றோர்கள் சமநிலையாக நீதிவழங்குவார் என்பதாம்.

(வி-ரை) கப்புதல் - விரைந்து பற்றுதல்; கதிரவன் ஒளிவேகமாகத் தாக்கி வெடிக்கச் செய்யுமென்பதாம்; கதுவிக்காய்ந்து வெடிக்கச் செய்யுமெனினுமாம். முதிர்தல் - முற்றுதல்; முற்றாத காய், காய்ந்து வற்றுதலன்றி வெடிக்காதாகலின் முதிர்எட்காய் என்றார். ஒப்பும் - ஒக்கும்; தம்முள் அளவாலும் வடிவாலும்

ஒக்குமென்க; நேர் - நேராக; சாய்ந்து ஒரு பக்கமாகச் செல்லாமல் என்றபடி; “எட் பகவன்ன” என்றார் பொய்யாமொழியாரும். எப்பாலும் - எப்பக்கத்தும்; ஒருபக்கத்தும் சாயாமல் என்க; “ஓரஞ்சொல்லேல்” என்பது, ஆத்திச்சூடி. சாய்தல் - வளைதல்; சாயாமல் - வளையாமல். நேர்மை - நடுவு நிலைமை;

“தகுதிஎனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்”

(111) என்பது மறைமொழி. சரியாமல் - சிதையாமல்; கெடாமல் என்க.

“சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி”

(118) என்பது பொய்யாமொழி.

மன்று - ஊர் மன்றம்; இஞ்ஞான்றுள்ள நீதி மன்றங்கள் போன்ற தென்க; ஆங்குச் சான்றோரமர்ந்து அறங்கூறுவர் என்றவாறு;

“நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த்தாடி” (சிலப்-12:11)

எனவும்,

“மறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து
அறங்கெட அறியா தாங்கு” (நற்றிணை: 400)

எனவும்,

“உறந்தை அவையத்து அறம்நின்று நிலையிற்று” (புறம்: 39) எனவும் வருவனவற்றான் பண்டைநாள் அறங்கூறவையத்தின் பெருமை தோன்றுதல் காண்க. நெறி - அறநெறி. மாயாமல் - அழியாமல்; வழுவாமல் என்க. சொல்வார் கூறுவார்; நீதிவழங்குவார் என்ற படி; பண்டைக்காலத்து இம் மன்றங்களில் அறவோர் அமர்ந்து நீதிகூறினாரென்க; இஞ்ஞான்றும் தமிழகத்

தில் சிற்சில ஊர்களில் இம் மன்றங்கள் கல்கட்டென் னும் பெயரான் உள்ளன; ஆங்கு ஊர்ப் பெரியவர்கள் அமர்ந்து ஊரின் கண் நிகழும் சிறு குழப்பங்களைத் தீர்த்து வைக்கின்றனர்.

“காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒரு பொருட்கண்
ஆய்தல் அறிவுடையார் கண்ணதே - காய்வதன்கண்
உற்ற குணந்தோன்றா தாகும் உவப்பதன்கண்
குற்றமும் தோன்றாக் கேடும்” (அறநெறிச்: 22)

என ஆயும் நெறியும்,

“இருவர்தம் சொல்லையும் எழுதரம் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த உரையா ராயின்
மனுமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தாம்
மனமுற மறுகிநின்றமுத கண்ணீர்
முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே” (நறுந்தொகை: 75)

எனத் தவறியவழி நேரும் கேடும் பண்டை மக்களான் எண்ணி எண்ணி வழுவாநெறி போற்றப்பட்ட தென்பதும் ஈண்டுநினைவு கூரத்தக்கது. ஏகாரம் தேற்றம். மன் - அசை நிலை. இப்பாடலின் பொருட் செறிவும் நீதிமாண்பும் அறிவுடையோரான் போற்றத் தக்கவை.

எட்காய் காய்ந்து பிளக்கும்; சான்றோர் சாயாமல், சரியாமல், மாயாமல் சொல்வார் என முடிக்க.

பூஞ்சோலை

12. பூஞ்சோலை தன்னருகில் போந்தார் தமக்கெல்லாம்
வாஞ்சையால் இன்ப வளமுட்டும் - தீஞ்சொல்லும்
சீரமைந்த தொண்டும் செறிந்த பெருமக்கள்
பேரருள் செய்வார் பிறர்க்கு.

(உரை) பூஞ்சோலை தன் அருகில் போந்தார் தமக்கு எல்லாம் - பூவையுடைய சோலை தன்பக்கத்தே வந்து சேர்ந்தவர்களாகிய மக்களுக்கெல்லாம், வாஞ்சையால் இன்ப வளம் ஊட்டும் - மலர்களையும் நிழலையும் விரும்பித் தந்து இன்பமுட்டி விளங்கச் செய்யும், தீம் சொல்லும் சீர் அமைந்ததொண்டும் - அதுபோல இனிய சொற்களும் சிறப்பமைந்த தொண்டள்ளமும், செறிந்த பெருமக்கள் - பொருந்திய மேன்மக்கள், பிறர்க்கு எல்லாம் - மற்றையோர்க்கெல்லாம், பேர் அருள் செய்வார் - பெரியதோர் அருளைச் செய்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் உறவும் அயலும் நோக்காது, எல்லோர்க்கும் அருள் செய்வார் என்பதாம்.

(வி-ரை) பூ + சோலை என்பது இடையே இனவொற்றுத் தோன்றிப் பூஞ்சோலை எனப்புணர்ந்தது; “பூப் பெயர் முன்னின மென்மையும் தோன்றும்” (நன்: 200) என்னும் நூற்பா விதியாற்கொள்க. போந்தார் - ஈண்டுவந்தார் என்னும் பொருட்டு; வந்து சேர்ந்தார்

என்க; வினையாலணையும் பெயர்; வாஞ்சை
விருப்பம், பொலிவு - விளக்கம்; வேனிலானெய்திய
வெம்மையும் விடாயும் நீங்கி விளக்க முற்றாரென்க.
ஊட்டும் என்னும் சொல், செய்யும் என்னும்பொருளில்
வந்துளது. தீஞ்சொல் - இனிய சொல்; செம்பொருள்
கண்டார்வாய்ச் சொல்லாதலின், “தீஞ்சொல்” என்றார்.

“இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்”

(91)

என்றார் பொய்யா மொழியாரும்.

சீர் - சிறப்பு; பிறர்பொருட்டு இயற்றுந்தொண்
டாதலின், “சீரமைந்த தொண்டு” என்றார். செறிந்த -
பொருந்திய. பேரருள் - நிறையருள்; உலகமக்கள் நல்
வாழ்விற்கென வாழ்வோராதலின், பிறர்தம் குறை
கடிந்து நிறையருள் புரிவோர் என்பதனையும்கொண்டு,
“பேரருள் செய்வார் பிறர்க்கு” என்றார்.

“சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை

ஆந்தனையும் காப்பார் அறிவுடையோர் - மாந்தர்

குறைக்கும் தனையும் குளிர்நிழலைத் தந்து

மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்”

(மூதுரை: 30)

என்னும் பாடல் ஈண்டொப்பு நோக்கத்தக்கது.

பூஞ்சோலை இன்பம் பொலிவு ஊட்டும்; பெரு
மக்கள் பிறர்க்கு அருள் செய்வார் எனமுடிக்க.

தீருவிழிகள்

13. எவ்வோர் உறுப்புக் கிடுக்கண் இயைந்தாலும்
செவ்வே கசியுந் தீருவிழிகள் - அவ்வா
றுலகத் துயிர்க்கெல்லா முள்ளருகி ஒம்பல்
இலகும் பெரியர் இயல்பு.

(உரை) தீருவிழிகள் - அழகிய கண்கள், எ ஓர் உறுப்புக்கு - எந்த ஓர் உறுப்புக்கேனும், இடுக்கண் இயைந்தாலும் - துன்பம் நேர்ந்தாலும், செவ்வே கசியும் - நன்குநீர்கசிந்து வடியும் படி அழாநிற்கும், இலகும் பெரியர் இயல்பு - உயர்பண்பான் விளங்கும் மேன்மக்களுடைய தன்மை, அவ்வாறு - அதுபோலும், உலகத்து உயிர்க்கு எல்லாம் - இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்த் தொகுதிகளுக்கெல்லாம் - துன்பம் நேருமாயின், உள உருகி ஒம்பல் - உள்ள முருகி அவைகளைப் பாதுகாத்தலாம் என்றவாறு.

(க-ரை) கண்கள் மற்றையுறுப்புக்களின் துன்பங்கண்டு வருந்தும்; மேன்மக்கள் உலக உயிர்களின் துன்பங்கண்டு வருந்துவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) எ + ஓர் = எவ்வோர்; “எகாரவினா முச்சுட்டின் முன்னர், உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்” (நன்: 163) என்னும் விதியால் இடையே வகரம் மிக்கது. உறுப்பென்றது, கண்ணொழிந்த பிற உறுப்புக்களை இடுக்கண்... .. துன்பம்; “இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” (திரு: 621) என்புழி அஃதப் பொருட்டு. இயைதல் -

பொருந்துதல். செவ்வே - செவ்வையாக; நன்றாய் என்றபடி; தம்முடைய நேர்மைப் பண்பு கெடாமல் அயலுறுப்பின்வருத்தத்திற்கும் அழுமென்க. கசிதல் - ஈண்டுக்கண்ணீர்வடிதல்; கசிந்து துளித்துளியாக வடிந்த தென்க. “குடத்தில் நீர் கசிகிறது” என்ற வழக்குண்மையும் காண்க; ஒளியருள் கண்களின் உயர்பண்பு நோக்கிச் “செவ்வே கசியுந் திருவிழிகள்” என்றார்; என்றது; - அவற்றின் ஒள்ளிய உணர்வும் உயர்பண்பும் உணர்த்துதற் கென்க; “கண்ணுள் ஒளிசென்றால் காட்சிப் பொருளாகும்” என்றார் முன்னரும். அவ்வாறு என்பது மேல் வந்த உவமத்தையும் அதனியல்பையும் சுட்டி நின்றது.

சான்றோர், மக்களுயிர்க்கே யன்றி மற்றை உயிர்க்கும் இரங்கும் அந்தண்மையர் என்பார் “உயிர்க்கெல்லாம்” என்றார். உள் - உள்ளம்; முதனிலை அளவாய் நின்றது; ஆகுபெயர். உருகி - நெகிழ்ந்து. ஒம்புதல் - பாதுகாத்தல்; அடைக்கல மளித்தலெனினு மாம்; ஆகும் என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க; இவ்வியல்பிற்குப் புத்தர் வரலாறு தக்கதோ ரெடுத்துக்காட்டாம். இலகுதல் - விளங்குதல். இயல்பு - தன்மை;

“கண்ணோட்டமென்னுங் கழிபெருங் காரிகை

உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு”

(573)

என மறைமொழியும் அக்கண்ணோட்டத்தின் சிறப்புரைத்துப் போந்தமைகாண்க.

திருவிழிகள் இயைந்தாலும் கசியும்; பெரியர் இயல்பு உள் உருகி ஒம்பல் எனமுடிக்க.

விளக்கு

14. ஒற்றைத் திரிவிளக் கோரா யிரம்விளக்குப்
பற்றி ஒளிரப் பணிசெய்யும் - கற்றுத்
துறைபோய மேலோர் தொடுத்தவர்க் கெல்லாம்
கறைபோகச் செய்வார் கனிந்து.

(உரை) ஒற்றை திரி விளக்கு - ஒருதிரியிட்டுக்
கொளுத்திய விளக்கு, ஒர் ஆயிரம் விளக்கு பற்றி ஒளிர
- மிகவும் பலவாகிய விளக்குகள் பற்றிக்கொண்டு
ஒளிவிரியுமாறு, பணிசெய்யும் - தொண்டுபுரியும், கற்று
துறை போய மேலோர் - அதுபோலப் பலநூல்களைக்
கற்று நிரம்பிய அறிவினையுடைய மேன்மக்கள்,
தொடுத்தவர்க்கு எல்லாம் - தம் வழிநின்றுகற்க
விரும்பிய மக்களுக்கெல்லாம், கனிந்துகறைபோக செய்
வார் - உளமகிழ்ந்து அவர் பாலுள்ள அறியாமையைப்
போக்கி அறிவான் மேம்படச் செய்வார்கள் என்ற
வாறு.

(க-ரை) ஒருவிளக்குப் பல விளக்கைக் கொளுத்
தும்; கல்விமிக்கார் ஒருவர் பல பேருக்கு அறிவு
கொளுத்துவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒற்றை - ஒன்று; ஒற்று எனத்தம்மினவன்
றொடராகி ஈற்றில் ஐகாரச் சாரியை பெற்றது. விளக்கு
காரணப்பெயர். பற்றுதல் - பிடித்துக் கொள்ளுதல்;
தீப்பிடித்துக் கொண்டது என்றாற்போல்; ஒற்றைத்
திரியின் எரியைப் பற்றிய தென்க. பணி - தொண்டு;

கொளுத்துவோன் பணி விளக்கின்மேலேற்றப்பட்டது. துறைபோதல் - அத்துறைக்கண் வல்லனாதல்; நிரம்பு தல் என்றபடி; தொடுத்தல் - நெருங்குதல்; நெருக்க மாகக்கட்டும் மலரைத் தொடுத்தான் என்றாற்போல; ஈண்டஃது பின்னின்று கற்றலென்னும் பொருட்டு;

“அழலி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி
நிழலி னீங்கான் நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே”

(நன்: 46)

எனவும்

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே” (புறம்: 183)

எனவும் வருவன காண்க; தொடுத்தவர்க்கு - வினையா லணையும் பெயர். கறை - குற்றம்; அறியாமையாகிய குற்றமென்க. கனிந்து - உளம் நெகிழ்ந்து; மகிழ்ந்தென்ற படி. மேலோர், தம்மைச் சார்ந்தோரை மேலோராக்கு வர் என்பதை உட்கொண்டு, “கறைபோகச் செய்வார் கனிந்து” என்றார்; என்றது; - “உற்ற நோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார், அவரே யாம் என்பதற்கென்க.

விளக்குப் பற்றி ஒளிரப் பணிசெய்யும்; மேலோர் கனிந்து கறைபோகச் செய்வார் என முடிக்க.

தொட்டாற் சுருங்கி

15. பட்ட உணர்வால் பளிச்சென் றிலைகூம்பும்
தொட்டாற் சுருங்கிச் செடிபோலக் - கிட்ட
நெருங்குமுன் தீய நெறியாயின் கூம்பும்
அரும்பொருள் ஆய்ந்தோர் அகம்.

(உரை) பட்ட உணர்வால் - தம்மீது பட்ட தொடு உணர்ச்சியின் காரணமாக, பளிச்சு என்று இலை கூம்பும் - விரைந்து இலைகளை மூடிக்கொள்ளும், தொட்டால் சுருங்கி செடிபோல - தொட்டாற் சுருங்கி என்னும் செடியைப் போன்று, அரும்பொருள் ஆய்ந்தோர் அகம் - அறிதற்கருமையான பொருள்களை ஆய்ந்தறிந்தமேன் மக்களின் உள்ளத்தியல்பினை, ஆயின் - ஆய்ந்து நோக்குவோமாயின், தீய நெறி - கேடு பயக்கும் ஒழுகலாறுகள், கிட்ட நெருங்குமுன் கூம்பும் - தம்மைச் சார்தற்கு முன்பே அது குவியும் என்றவாறு.

(க-ரை) தொட்டாற் சுருங்கி தொட்டாற் கூம்பும், அறிவுடையோர் உள்ளம் தீமை தொடுதற்கு நெருங்கு முன் கூம்பும் என்பதாம்.

(வி-ரை)படுதல் - செடிமீது படுதல்; தொடுதல் என்றபடி. உணர்வு - தொடுஉணர்வு ஆலுருபு கருவிப் பொருட்டு. பளிச்சென்று விரைந்தென்க; பளிர் என்பது பளிச்சு என மரீஇயது; விரைவுக் குறிப்புச்சொல்; “பளிர் என மின்னியது” எனவும், ”பளிர் என அறைந்

தான்” எனவும் வரும் வழக்குண்மை காண்க. “பொள்ளென” எனவரும் விரைவுக்குறிப்புச் சொல் “பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார்” என்றார் மறைமொழியின் கண்ணனும். கூம்புதல் - குவிதல், “மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்” என்பது மறைமொழி. தொட்டால் சுருங்கி - ஒருவகைச் செடி; இதில் கொடிவகையும் உளது; தொட்டாற் சிணுங்கி எனவும், தொட்டால் வாடி எனவும் கூறுப.

தீய நெறி என்றது, கேட்டிற்குக் காரணமான ஒழுகலாறுகளை; ஆய்ந்தோர் அகம் நினைவானும், சொல்லானும், செயலானும் அது நேராமற் காக்கும் என்பதாம். நெறி - ஒழுக்கம்; அத்தீநெறி அணுகாமல் காப்பதே அறிவுடையோர் உளத் திறன் என்பார், “கிட்டநெருங்குமுன் கூம்பும்” என்றார்; என்றது; - தொட்டாற் கூம்பும் செடியினும் தொடுமுன் கூம்பும் சான்றோர் அக்குற்றம் நேர்தற் கிடந்தரார் என்பதற்கென்க.

“அங்கண் விசும்பின் அகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன் - திங்கள்
மறுவாற்றும் சான்றோர்ஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்”

(151)

என அவர் குற்றம் பொறாத இய்பினை நாலடியாரும்,

“ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து”

(136)

என அவர் அது நேராமற் காத்தோம்பலை மறைமொழியும் கூறிப் போந்தமை காண்க.

இப்பாடல் உவமை அணியின்பாற்படும். இனி, ஆயின் என்பதற்கு ஆனால் எனப் பொருள் கொண்டு,

தீயநெறி கிட்ட நெருங்கும் ஆயின் முன் கூம்பும்
எனமாறி இயைத்துப்பொருள் கூறினுமாம்.

செடி உணர்வால் பளிச்சென்று இலைகூம்பும்;
அகம் ஆயின் நெருங்குமுன் கூம்பும் எனமுடிக்க.

சூடம்

16. ஒட்டும் எரியால் உடன்பற்றி மேலோங்கிச்
சுட்டும் ஒளியாகும் சூடந்தான் - பட்ட
அளவில் அறிவறிந் தாராய்ந்து கொள்ளல்
தெளிவில் சிறந்தோர் திறம்.

(உரை) சூடம் - சூடம் என்னும் எரிபொருள், ஒட்டும் எரியால் - தன்னைச் சார்ந்த நெருப்பால், உடன்பற்றி - உடனடியாகப் பற்றிக் கொண்டு, மேல் ஒங்கி - ஒளி மேலோங்கி வளர்ந்து, சுட்டும் ஒளி ஆகும் - சுட்டிச் சொல்லத்தக்க ஒளியாக விளங்கும்; தெளிவில் சிறந்தோர் திறம் - அதுபோல் அறிவுத்தெளிவால் உயர்ந்தோராகிய மேன்மக்களுடைய தன்மை. அறிவு பட்ட அளவில் - தம்முடைய அறிவிற்கு நல்லதொரு கருத்துத் தோன்றியவுடனே, ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளல் - அதனை நன்கு ஆய்ந்துணர்ந்து மேலோங்கி விளங்கச் செய்தலாம் என்றவாறு.

(க-ரை) சூடம் எரியைப் பற்றி ஒளியை நல்கும்; மேலோர் உலகமக்கட்காம் உயர்கருத்தை மேலோங்கி விளங்கச் செய்வர் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒட்டுதல் - சார்தல். சுட்டும் - சுட்டிச் சொல்லத்தக்க; அவ்வொளியின் சிறப்பினையாவரும் சுட்டிச் சொல்லுதல் என்க. சூடம் - காரணப்பெயர்; சூடு பண்ணுவது அம்முப்பெற்றுச் சூடம் எனப்பட்டது; சன்னியான் உடம்புகுளிர்ந்தோர்க்குச் சூட்டைத் தருவது சூடமெனமருத்துவ நூற்கூறும்; சூடுவது சூடு

எனமுதல் நீண்டு அம்முப்பெற்ற தெனினுமாம்; நல்ல தமிழ்ச்சொல். படுதல் - தோன்றுதல்; அது இரட்டித்து அகரம் பெற்றுப்பட்ட என நின்றது; அறிவு என்பதை ஈண்டியைத்து, அறிவுக்குப்பட்ட உயர்கருத்தென்பதை வருவித்துரைக்க. சுட்டும் என்பதைச் சுட்டும் சூடம் என மாறி இயைத்து, உலகோரால் உயர்ந்தது எனச்சுட்டிச் சொல்லப்படும் சூடம் எனப் பொருளுரைப்பினுமாம். அறிந்தாய்ந்து என்பதை ஆய்ந்தறிந்து என மாறி இயைக்க. அளவு என்பது ஈண்டுக்கால அளவு சுட்டி நின்றது; அப்பொழுதே என்ற படி. கொள்ளல் - கொள்ளுதல் ஆகும்; செய்து கொள்ளலாகும் என்க. ஆகும் என்பது சொல்லெச்சம்; உலகோர்க்குப் பயன்படுவ தெனக் கொண்ட உயர்கருத் தினையாண்டும் விளங்கச் செய்வர் என்றவாறு; வள்ளுவர் செய்த அருமறை நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாம்.

தெளிவில் - தெளிவால்; இல்லுருவு ஏதுப் பொருட்டு. சிறந்தோர் உயர்ந்தோர்; மேன்மக்கள் என்றபடி. திறம் - தன்மை; இயல்பெனினுமாம்; அறிவுடைய நன்மக்கள் அறமாதி உயர்நெறிகளை உலகுக்கு வழங்கி ஒளியூட்டும் உயர்பண்பினர் என்பார், “பட்ட அளவில் அறிவறிந்தாராய்ந்து கொள்ளல் தெளிவில் சிறந்தோர் திறம் என்றார்; அதனாலன்றோ

“அறிவுடையார் ஆவதறிவார்”

(திருக்: 427)

எனவும்

“அறிவுடையோ னாறு அரகம் செவ்வும்” (புறம்: 183)

எனவும் ஆன்றோர் கூறிப்போந்தனர். தான் - அசை.

சூடம் எரியைப்பற்றி ஒங்கி ஒளி ஆகும்; சிறந்தோர்திறம் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளல் என முடிக்க.

பிறைநிலவு

17. தோன்றா எழுவாய்போல் தோன்றும் படகோட்டி
தோன்றாமல் தோன்றும் பிறைநிலவு - சான்றோர்கள்
உண்மை அறிவினால் ஒட்பம் மிகவெய்தித்
தீண்மை உறுவார் தெளி.

(உரை) படகு ஒட்டி தோன்றாமல் - கடலகத்து
இயங்கும் படகு இயக்குவோன்தோன்றாமல் படகு
மட்டும் தோன்றி இயங்குவதுபோன்று, தோன்றும்
பிறைநிலவு - காலக்கடலகத்து இயக்குவோன் தோன்
றாமல் தான் மட்டும் தோன்றி இயங்கும் பிறைமதி,
தோன்றா எழுவாய் போல் தோன்றும் - தோன்றா
எழுவாய்க்குத்தக்கதோர் எடுத்துக்காட்டுப் போல்
தோன்றாநிற்கும், சான்றோர்கள் - அதுபோல் மேன்
மக்கள், உண்மை அறிவினால் - தம்மிடத்து இயல்பாக
அமைந்த இயற்கை அறிவால், ஒட்பம் மிக எய்தி -
மிகவும் நுட்பமான அறிவொளியைப் பெற்று, திட்பம்
உறுவார் தெளி - அறிவாற்றல் மிக்கவர் ஆவார்
என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்க என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் இயற்கை யறிவான்
மேம்பட்டு விளங்குவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) தோன்றா எழுவாய் - எழுவாய் தொக்கு
நிற்பது; வா என்னும் ஏவற்கண் நீ என்பது தொக்கு
நின்றாற்போல. படகு - நீர் நிலைகளைக் கடத்தற்காம்
மிதவை; ஈண்டுப் படகென்றது. பிறை வடிவமாகிய

தோணியினை. ஒட்டி - படகைச் செலுத்துவோன். தோன்றாமல் - கண்ணிற்குத்தோன்றாமல்; படகின்கண் தோன்றாமல் எனினுமாம்; ஈண்டேற்ற சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டன; இசை எச்சமாகக் கொள்க. தோன்றும் பிறை நிலவு தோன்றா எழுவாய் போல் தோன்றும் எனக் கொண்டு கூட்டித் தோன்றா நிற்கும் பிறைநிலவு தோன்றா எழுவாய்க்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

உண்மை அறிவு - இயற்கை அறிவு; கல்விமுதலாகிய செயற்கையானன்றி இயற்கையானெய்திய அறிவென்க. ஒட்பம் - ஒளி; இயற்கை அறிவாற் பெற்ற அறிவொளி என்க. திண்மை - வலிமை; அறிவு வலிமை என்றபடி. உறுவார் - மிகுவார்; அறிவு வலிமைமிக்கவர் ஆவார் என்றபடி. தெளி - தெளிக; தெளிவாக அறிந்து கொள்க என்பதாம்; கல்வி, கேள்வி முதலியவற்றான் பெற்ற செயற்கை அறிவே அறிவென்பதன்றி, இயற்கையறிவான் மிக்க சான்றோரும் உளர் என்பார், “உண்மை அறிவினால் ஒட்பம் மிக எய்தித்திண்மை உறுவார் தெளி” என்றார்.

“நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்”

(திருக்: 373)

என்றார் மறைமொழியின் கண்ணும். படகோட்டி இன்றிப் படகு சென்றாற்போன்று பிறை நிலவுதோன்றும்; அதுபோல நூலறிவிக்கும் ஆசானை இன்றியும் நூலறிவின்றியும் சான்றோர் இயற்கை அறிவான் மேம்பட்டு விளங்குவர் என உவமப் பொருத்தங் கொள்க; நூலறிவே ஒருவர்தம் அறிவினை அளக்கும் அளவுகோலாகாது என்றவாறு. தற்காலத்து வாழ்ந்த பெரியார், காமராசர் போன்றார் தக்கதோர் எடுத்துக்

காட்டெனக் கொள்க. பெரியார் நூல்களை நுணுகி யாய்ந்து கடாவிடைகளான் அறிவுக் கொத்தன ஒவ்வாதன நுவலும் அறிவு வன்மை உடையா ரன்றோ எனின்? அஃதவர்தம் இயற்கையறி வாற்பெற்றதென்க; எனவே, கட்டினுக்கும் அறிவுணர்ச்சிக்குமெட்டாத தோர் இயற்கையாற்றல் திங்கள் முதலியகோளங்களை இயக்குமன்றோ? அத்தகு பேராற்றல் ஒன்று இவர்தம் உணர்வையும் இயக்கி அறிவானொளிர்ச் செய்யு மென்க.

பிறைநிலவு தோன்றா எழுவாய் போல் தோன்றும் என்பது உவமையணி. படகோட்டியின்றி இயங்கும் படகுபோல் தோன்றும் பிறைநிலவு என உவமமும் காலக்கடல் என உருவகமும் வருவித்துரைக்கப் பட்டன; எடுத்துக்காட்டுவமையணியும் வந்துளது; இந் நூலாசிரியர் இயற்கை யாற்றலானியங்கும் திங்கள் மண்டிலத்தின் மூலம் இயற்கையறி வான் மேம்பட்ட சான்றோரின் மேம்பாடுணர்த்திய நுண்திறம் வியந்து போற்றற்குரியதொன்றாம்.

பிறைநிலவு தோன்றா எழுவாய்போல் தோன் றும்; சான்றோர்கள் அறிவினால் மிக ஒட்பம் எய்தித் திண்மை உறுவார் தெளி எனமுடிக்க.

ஆவின்செயலும் அறவோர்செயலும்

18. நீர்பருகிப் புல்தின்று நேயமிகு பால் சொரியும்
சீர்பெருகும் ஆவின் செயல்போல - நேர்பெருகும்
வாழ்வியலை நன்காய்ந்தோர் வையம் சிறந்தோங்கச்
சூழ்வனவே சொல்வார் தெளிந்து.

(உரை) புல்தின்று - புல்லைத்தின்று, நீர்பருகி -
நீரைக்குடித்து, நேயம் மிகுபால் சொரியும் - யாவ
ரானும் விரும்பத்தக்க பாலைப் பொழியும், சீர்பெருகும்
ஆவின் செயல்போல - சிறப்புமிக்க பசுவினுடைய
செயலைப் போன்று, நேர்பெருகும் வாழ்வு இயலை
நன்கு ஆய்ந்தோர் - நேர்மை மிக்க நன்மக்களுடைய
வாழ்க்கையினியல்பைத் தெளிவாக ஆய்ந்துணர்ந்தவர்
களாகிய மேன்மக்கள், வையம் சிறந்து ஒங்க - உலக
மக்கள் வாழ்வு சிறந்து மேம்படுதற்குரியனவாக,
சூழ்வன - தாம் ஆய்ந்துகண்டனவாகிய உண்மைகளை,
தெளிந்து - நன்மைபயத்தற்குரியனவாமோ என்று
தெளிவாக அறிந்தபின்னரே, சொல்வார் - வெளி
யிட்டுச் செயற்படச் செய்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள்தாம் நன்கறிந்த உண்மை
களையே வெளியிட்டுச் செயற்படுத்துவார் என்பதாம்.

(வி-ரை) நேயம் அன்பு; நேயம் மிகுசீர்
பெருகும்ஆ எனக் கொண்டு கூட்டிப், பெருகிய
அன்போடுசிறப்புமிக்க ஆ எனப்பொருளுரைப்பினு
மாம். சீர் - சிறப்பு; உயர்வெனினுமாம். நேர் - நேர்மை;

மைமீறு கெட்டு, நேர் என நின்றது. வாழ்வியல் - உயர் நெறிக்குரிய வாழ்வியலுண்மைகள். இயல் - தன்மை; ஒழுக்க மெனினுமாம்; ஈண்டஃதுண்மை என்னும் பொருட்டு. ஆய்ந்தோர் என்பது, வினையாலணையும் பெயர்; பின்வரும் சூழ்வன என்பதுமது; நேர் பெருகும் வாழ்வியலை நன்காய்ந்தோர் என்பதற்கு, தம் கண்முன் தோன்றும் நல்லொழுக்கமுடைய மக்களின் வாழ்வியலுண்மைகளை அறிந்த மேன்மக்கள் எனப்பொருள் கூறினாமாம்.

வையம் - ஆகுபெயர். சிறந்து - சிறப்புற்று; மக்கள் வாழ்விற்கே உரிய சிறப்பென்க. ஒங்க - உயர்; மேம்பட என்பதாம். சூழ்தல் - ஆய்தல்; “சூழ்வார் கண்ணாக” (திருக்: 445) என்புழி, அஃதப் பொருட்டாதல் காண்க; ஆய்தற்குரியனவாகிய வாழ்வியலுண்மைகளை ஆய்ந்து தக்கனவறிதல் என்பதாம்; ஏகாரம் - தேற்றம். சொல்வார் - கூறுவார்; சொல்வார் எனவே உவமப் பொருத்தம் நோக்கிச் செயலுங்கொண்டாம். பசு, புல்லைத்தின்று நீரைப் பருகிப் பாலைச் சொரியும் செயலைப்போன்று. சான்றோர் நூல்களைக்கற்று அரியகருத்துக்களை உளங்கொண்டு உயர்வுக்குரிய உண்மைகளைக் கூறிச்செயற்படுத்துவர் என உவமப் பொருத்தங்கொள்க; உவமை அணி;

“எரிந்திலங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று”

(வெண்பாமாலை: கொளு: 271)

எனவும்,

“ஆய் பெருமை அவிர் சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாயநெறிமேற் படர்ந்தொழுகித் - தீய

இருளோடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளோடு வைகி யகல்”

(வெண்பாமாலை: கொளு: 271: மேற்கோள்)

எனவும் வருவன அம்மேன்மக்களின் பெற்றிமை
யுரைத்துப் போந்தமை காண்க.

தின்று பருகிச் சொரியும் ஆவின் செயல்போல.
ஆய்ந்தோர் சிறந்து ஓங்கச் சூழ்வன தெளிந்து சொல்
வார் என முடிக்க.

மானப் பேரடை

19. நுண்ணிய நூலேனும் நூற்றுக் கணக்காக
அண்ணாமேல் மானப்பேர் ஆடையாம் - எண்ணிய
சீற்றளவே ஆயினும் செய்யின் தவறாமல்
உள்ளதான் நுண்டாமோ ஒப்பு.

(உரை) நூல் நுண்ணிய ஏனும் - நூல் மிகவும் சிறிய இழையாகத் தோன்றுவதாயினும், நூறு கணக்கு ஆக அண்ணாமேல் - நூற்றுக்கணக்கான இழைகள் நெருக்கமாக நெய்யப்பட்டு ஒன்றுமாயின், மானம்பேர் ஆடை ஆம் - மானத்தைக்காக்கும் பெரியதோர் ஆடையாகும், எண்ணிய - அதுபோல் மேன்மக்கள் நினைவின் வழிப்பட்டனவாகிய செயல்கள், சிறு அளவு ஆயினும் - மிகவும் சிறியதும் செய்தற் கெளியதுமாக இருந்தாலும், தவறாமல் செய்யின் - அதனை இடைவிடாது செய்து வருவாராயின், ஒப்பு உற்றது ஒன்று - ஒப்பென்று பொருந்துவதாகிய பொருள் ஒன்று, உண்டு ஆமோ - உள்ளதாகுமோ? இல்லை என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிய நற் செயலினை இடைவிடாது செய்யின் அதற்கொப்பில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை) நுண்ணிய - சிறிய; “சிறுமீன்சினையினும்; நுண்ணிதே ஆயினும்” (நறுந்தொகை:17) என்புழி, அஃதப்பொருட்டு. நூற்றுக்கணக்கு - நூறு நூறாகத் தொகுக்கப்பட்ட கணக்கு; பல நூறாகிய இழைகள்

என்க; நூறு என்பது ஒற்றிரட்டு நூற்று என நின்றது. அண்ணுதல் - அணுகுதல்; நெருக்கமாக நெய்தல் என்றபடி. மானம் - பெருமை. பேர் - பெரிய; பெருமைக்குரிய எனினுமாம்; மானங்காத்தலின் அதுபெருமைக்குரியதாமென்க; “மானங்காத்தலிற் சேலைக்குமேலுமில்லை” என்றார் தமிழகச் சித்தரொருவர். ஆடை - உடை. ஆம் - ஆகும். எண்ணிய - எண்ணியவையாகிய செயல்கள்; நினைவின் வழிப்பட்ட செயல்கள் என்பதாம்; வினையாலணையும் பெயர்; பின்வரும் உற்றது என்பதுமது.

சிற்றளவு - சிறிதளவு. சிறுமை அளவு எனற்பாலது மையீறுகெட்டுச் சிறுஎன நின்று, சிற்றளவு என ஒற்றிரட்டிப் புணர்ந்தது. ஆயினும் என்பதோர் இடைச் சொல்; “பொதியிலாயினும் இமயமாயினும், என்றாற்போல. தவறாமல் - கெடாமல்; இடைவிடாது என்க. உற்றது - பொருந்துவதாகிய பொருள்; ஒப்பு உற்றது ஒன்று உண்டு ஆமோ என மாறி இயைத்துரைக்க. செயலின் எளிமை கருதாது நாள்தோறும் செய்துவரின் ஒப்பதும் மிக்கதும் இலதாக உயர்ந்து மிளிரும் என்பார். “உற்றதொன்றுண்டாமோ ஒப்பு” என்றார்; என்றது; - செயல்பெருகப் பெருக அதன் நிலையும் பெருகியோங்கும் என்பதற்கென்க,

“ஒன்றால் சிறிதால் உதவுவதொன் றில்லையால்
என்றாங் கிருப்பின் இழுக்கம் பெரிதாகும்”

(பழமொழி: 152)

எனமுயற்சி யில்வழிவருங் கேடும்,

“வருவாய் சிறிதெனினும் வைகலு மீண்டின்
பெருவாய்த்தாய் நிற்கும் பெரிதும் - ஒருவா

றொளியீண்டி நின்றால் உலகம் விளக்கும்
துளியீண்டில் வெள்ளந் தரும்”

(பழமொழி: 201)

என எளிமை நோக்காது முயலும் வழி எய்தும் ஆக்க
மும்

“அருமை உடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்”

(திருக்: 611)

என முயற்சியுள்வழி எய்தும் பெருமையும் ஆன்றோர்
கூறிப்போந்தமை காண்க. ஏகாரம் - தேற்றம். ஓகாரம் -
எதிர்மறைப் பொருளது; வினாப்பொருளதெனினு
மாம்.

நூல் ஆக அண்ணாமேல் ஆடை ஆம்; எண்ணிய
தவறாமல் செய்யின் ஒப்பு ஒன்று உண்டு ஆமோ என
முடிக்க.

வேரும் சான்றோரும்

20. வேரில் படிநீரும் வேண்டும் வளத்துரமும்
சீரில் பரவும் செடிக்கெல்லாம் - நேரில்
பெருமக்கள் பெற்றுள்ள பேறுகள் யாவும்
வருமக்கட் கெல்லாம் வரும்.

(உரை) வேரில் படிநீரும் - வேரின் கண்தங்கிய
நீரும், வேண்டும் வளத்து உரமும் - அவ்வேரின் கண்
தங்கிய விரும்பத்தக்க வளத்தினைச் செய்யும் எருவும்,
செடிக்கு எல்லாம் - அவ்வேரினையுடைய கிளை
கொம்பு முதலிய அனைத்திற்கும், சீரில் பரவும் - சிறப்
போடு வளரும்படியாண்டும் பரவாநிற்கும், நேரில் -
அது போல நம்கண்முன்னே, பெருமக்கள் பெற்று
உள்ள - மேன்மக்கள் அடைந்துள்ள, பேறுகள் யாவும்
- நற்பேறுகள் எல்லாம், வரும் மக்கட்கு எல்லாம் வரும்
- அம்மேன்மக்கள் காலத்து வாழும் மக்கட்கேயன்றி
எதிர்கால மக்கட்கெல்லாம் வந்து சேரும் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்களெய்திய நன்மைகள் நிகழ்
கால மக்கட்கேயன்றி, வருங்கால மக்கட்கும் வந்து
சேரும் என்பதாம்.

(வி-ரை) படிதல் தங்குதல்; வேரின் கண்
தோய்தல் என்றபடி. வேண்டும் - விரும்பும். வளம் -
ஈண்டுச் செழிப்பென்னும்பொருட்டு; நீரும் உரமும்
பெய்து காப்போர்நினைவின் படிச் செழுமையாக
வளருமென்க. உரம் - எரு. சீர் - சிறப்பு; சீரில் -

சிறப்போடு; இல்லுருவு ஒடுவுருபின்பொருட்டு; உரமும் நீரும் பரவுதலும்; செடிகளின் வளர்ச்சியும் உடனிகழ்ந்த தென்க. பரவுதல் - யாண்டும் பரவுதல்; செடிகளின் உறுப்புக்கள் அனைத்திற்கும் சென்று பரவுதல் என்ற படி; “தளராவளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தலை யாலே தான்தருத லால்” (மூதுரை: 1) என்புழி, வேரிற் பெய்த நீர் தலைவரைக்கும் சென்று பரவுதல் உணரக் கிடத்தல் காண்க. நேரில் - கண்முன்; கண்ணுக்கெதிரில் என்றபடி; நேர்மை என்பது, மையீறுகெட்டு, நேர் என நின்று, இல்லுரு பேற்று, நேரில் என நின்றதெனக் கொண்டு நேர்மையோடுவாமும் எனப் பொருள்கூறினு மாம்; இப்பொருளில் இல்லுருபு ஒடுவின்பொருட்டு

பேறுகள் - நற்பேறுகள்; நலப்பாடுகள் என்றபடி. வருமக்கள் என்றது எதிர்கால மக்களை. வேர்தான் பெற்ற நீரை, மரம் கிளை, கொம்பு இலை முதலியவற்றிற் கெல்லாம் உதவிக்காக்கும்; அதுபோல மேன்மக்கள், தாம்பெற்ற நற்பேறுகள் உலக மக்கட்கெல்லாம் சென்று பயன்படுமாறு வாழ்வார் என உவமப் பொருத்தங் கொள்க.

“அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு” (72)

என மறைமொழியும் அவர்தம், தமக்கென வாழாத் தன்மை கூறிப் போந்தமை காண்க. பெருமக்கள் பிறர்க்கென வாழுங்கடப்பாடுடையராகலின், “வரு மக்கட்கெல்லாம் வரு” மென்றார்; என்றது; - நிகழ்கால மக்களே யன்றி எதிர்கால மக்களும் அப்பேறெய்துவர் என்பதற்கென்க.

“அன்னமாட்சி அனையராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாள்

பிறர்க்கென முயலுந் ருண்மையானே
உண்டா லம்மவிலவ்வுலகம்”

(புறம்: 182)

எனக்கடலுள்மாய்ந்த இளம் பெருவழுதியால் கணித்
தோதப்பட்ட சான்றோரா னெய்தும் நன்மைகள், அவர்
புகழுடம் பெய்தியகாலத்தும். வழிவழியாக வரும் எதிர்
காலத்தவர் எல்லாம் ஏற்றுய்யக்கிடந்தமை காண்க.
புத்தராதிப் பெரியோர்கள் இத்தகு பெருநன்மை
வழங்கியோராவர்.

நீரும் உரமும் செடிக்கெல்லாம் பரவும்; பெரு
மக்கள் பேறுகள் வருமக்கட்கெல்லாம் வரும் என
முடிக்க.

வெட்டிவேர்

21. தண்டா நறுமணத்தைத் தண்ணீர்க்குத் தான்தந்து
விண்டேத்தும் பேறெய்தும் வெட்டிவேர் - தொண்டே
குறியாகக் கொண்ட குடியாண்மை மிக்கோர்
செறிவாகச் செய்வார் செயல்.

(உரை) வெட்டிவேர் நறுமணமுடைய
வெட்டிவேர், தண்டா நறுமணத்தை - தம்மின் நீங்காத
நல்ல மணத்தினை, தண்ணீர்க்குத் தந்து - தண்ணீர்க்கு
வழங்கி, விண்டு ஏத்தும் பேறு எய்தும் - யாவரும்
எடுத்துச் சொல்லிப் புகழும்படி நற்பேற்றினை எய்தும்,
தொண்டு குறி ஆகக்கொண்ட - அதுபோல உலக
மக்கட்குச் செய்யும் பணி ஒன்றினையே தம்முடைய
குறிக்கோளாகக் கொண்ட, குடி ஆண்மை மிக்கோர் -
தாம்பிறந்த குடியின் மாட்சிமை கெடாது ஆளும்
சிறப்பு மிக்கோர், செயல் செறிவு ஆகச் செய்வார் - தாம்
செய்யும் தொண்டால் உலக மக்கட்கு நன்மை
பெருகுமாறு செய்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் செயல் உலக மக்கட்கு
நன்மைபயக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை) தண்டா - நீங்காத. நறுமணம் -
நல்லமணம்; உயர்மணம் என்றபடி. தான் - அசை.
விண்டு - விளம்பி; விள் என்னும் முதனினை அடியாகப்
பிறந்த சொல்; அதன் மேன்மையை எடுத்துச் சொல்லு
தல் என்றபடி. ஏத்துதல் - புகழ்தல்; பாராட்டெனினு

மாம். பேறு - நற்பேறு; நன்மைபெறுதல் என்க; புகழ்ப் பேறெனினுமாம். வெட்டிவேர் என்பது, ஒருவகை நறுமணவேர்; பெண்கள் சூடிக்கொள்ளும் மலர் போலும் அமைவது; மலர்மாலைகளிலும் வைத்துத் தொடுப்பர். தலைமுடிக்கிடும் எண்ணெயில் இவ்வேரால் நறுமண எண்ணெய்செய்வதுமுண்டு; தண்ணீரிலிட்டால், அந்நீரும் நறுமணங்கமழும். கோடைக்காலங்களில் விழல்வேரினைத் தண்ணீரிலிட்டு நறுமண முடையதாக்கி உண்ணும் பழக்கம் நம் நாட்டிலுளது.

“ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூ சேர்தவால் புத்தோடு

தண்ணீர்க்கும் தான்பயந் தாங்கு”

(நாலடி: 136)

என நன்னீரில் நன்மணம் கூட்டும் பழக்கம் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க.

குறி - குறிக்கோள். குடி ஆண்மை - குடி ஆட்சி; இல்லாண்மை என்பதுபோல; தாம் பிறந்தகுடியின் மாண்புகொடாது ஆளுதல் என்க. மிக்கோர் - உயர்ந்தோர்; குடிச்சிறப்பு முதலியவற்றான் உயர்ந்தோர் என்க; வினையாலணையும் பெயர். செறிவு - நெருக்கம்; தம் செயலால் உலகினர்க்கு நன்மை செறிந்து பெருகுமாறென்க.

“ஒருபுடை பாம்பு கொளினும் ஒருபுடை

அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந் - திங்கள்போல்

செல்லாமை செவ்வனோர் நிற்பினும் ஒப்புரவிற்

கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்”

(நாலடி: 148)

எனவரும் பாடலானும் அவர்தம் ஒப்புரவுணரக்கிடத்தல் காண்க.

வெட்டிவேர் தந்து விண்டு ஏத்தும் பேறு எய்தும்; மிக்கோர் செயல் செறிவு ஆகச் செய்வார் என முடிக்க.

செங்கல்

22. கால்பட்டுக் கைபட்டுக் கட்டளையின் வாய்ப்பட்டு
மால்பட்ட மண்ணைதீச் சூளையின் - மேல்பட்டுச்
செங்கலினும் பேரெய்தும் சீர்த்திமிகு சால்பாளர்
தங்களியல் பின்னவே தாம்.

(உரை) மால்பட்ட மண் - பெருமைபொருந்திய
மண், கால்பட்டு - காலால் மிதிக்கப்பட்டும், கைபட்டு
- கையால் அளையப்பட்டும், கட்டளையின் வாய்ப்பட்டு
- கட்டளை என்னும் கல்லறுக்கும் கருவியுள்
திணிக்கப்பட்டும், சூளையின் மேல் தீ பட்டு -
சூளையில் அடுக்கித் தீழுட்டப்பட்டும், செம்கல் எனும்
பேறு எய்தும் - செங்கல் என்னும் பெயரினை அடையு
யும், சீர்த்திமிகு - அதுபோல மிக்க புகழான் நிரம்பிய,
சால்பு ஆளர் தங்கள் - சான்றாண்மை உடையவர்
களின், இயல்பு இன்ன - பண்பு இத்தன்மையதே ஆகும்
என்றவாறு.

(க-ரை) சான்றோர் துன்புறினும் உலகினர்க்கு
நன்மையே செய்வர் என்பதாம்.

(வி-ரை) கால்படுதல் - மிதித்தல்; கைபடுதல் -
பிசைதல். கட்டளை - செங்கல் அறுக்கும் கருவி;
மரச்சட்டத்தால் செங்கல்வடிவம் அமையும்படி,
உப்புரையுடையதாகச் செய்யப்பட்டதோர்கருவி;
வாய்ப்படுதல் - அக்கட்டளையுள் மண்ணைத்திணித்துச்
செங்கல்வடிவமாக்குதல். மால்பட்ட - பெருமை

பொருந்திய; மால் - பெருமை; “மால்வரை வெற்பா” (ஐந்திணைஐம்: 12) என்புழி, அஃதம் பொருட்டு: “அகழ் வாரையும் தாங்கும்” பெருமை உடைய தென்றபடி: நுண்டுகள் செறிந்த பெரிதாகிய மண்ணெனினுமாம்; “மண்டிணிந்த நிலனும்” (புறம்: 2) என்புழி, அஃதப் பொருட்டாம்; இனி மால்பட்ட என்பதற்கு மயக்கித் துன்புறுத்தப்படுதல் எனப்பொருள் கொண்டு, இவ்வாறெல்லாம் துன்புறுத்தி ஆக்கப்பட்டுச் செங்கல் என்னும் பெயரினைப்பெறும் எனக் கிடந்தாங்குப்பொருள் கூறினுமாம். தீ - நெருப்பு. சூளை - கல்முதலியவற்றைச் சுடுதற்காகக் கட்டப்படுவது; காளவாய் என்பர். மேல் - ஏழனுருபு. பேர் - பெயரென்பதன் மரூஉ.

சிற்றெலி

23. சிற்றெலியை ஒட்டச் செருபடைகள் வேண்டாவோர்
வற்றலாம் பூனை வரிற்போதும் - பெற்றசீர்
வல்லாண்மை யாளர் வருவதைக் கண்டாலே
புல்லாண்மை யோடும் புடைத்து.

(உரை) சிறு எலியை ஒட்ட - சிறிய எலிகளை
ஒட்டுதற்கு, செருபடைகள் வேண்டா - போர்ச்
செயலில் வல்ல படைவீரர்கள் வேண்டிய தில்லையாம்,
ஓர் வற்றல் ஆம்பூனைவரின்போதும் - உடல்
இளைத்து வற்றியதாகிய ஒரு பூனை வந்தாலே போதும்
அவ்வெலிகள் எல்லாம் ஒடிவிடும், வல் ஆண்மை உற்ற
சீர் ஆளர் - மிக்க வலிமையைப் பெற்ற வெற்றிச் சிறப்
பினை உடையவர்களாகிய மேன்மக்கள், வருவதைக் கண்
டால், ஆங்குவருவதைப்பார்த்த உடனே, புல் ஆண்மை
புடைத்து ஓடும் - வலிமை இல்லாத கீழ்மக்கள்
ஆரவாரித்துக் கொண்டு ஓடுவார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) ஆற்றல் மிக்க மேன்மக்களைக் கண்டால்
ஆற்றலில்லாத கீழ்மக்கள் அஞ்சி ஓடுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) சிறு + எலி = சிற்றெலி; எலியின் உருவச்
சிறுமை நோக்கிச் சிற்றெலி என்றார்; எலிகள் எல்லா
வற்றினும் சிறிய சுண்டெலி எனினுமாம். செரு - போர்;
செருபடைகள் - போர் செய்வதில் வல்ல படை
வீரர்கள்; போர்த்தொழிற் கஞ்சாத புலிபோன்ற படை
வீரர்கள் எனினுமாம்; ஈண்டுவமம்வருவித் துரைக்கப்
பட்டது. செருபடை - வினைத்தொகை. வேண்டா -

வேண்டாவாம்; எதிர்மறை வினைமுற்று. ஓர் - ஒரு. வற்றுதல் - சுருங்குதல்; இளைத்தல் என்றபடி; வற்றலாம் ஓர் பூனை என மாறி இயைக்க; பூனை எலியைக் கொன்றுண்ணும் இயல்புடையதாகலின் எலிக்குப் பகை எனப்படும்;

**“ஒலித்தக்கா வென்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்”**

(திருக்: 763)

என்பதீண்டு நினைவுகூரத்தக்கது.

வரின் - செயின் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்; போதும் - அவ்வற்றல் பூனையின் வலிமையே போதுமானது கண்டவுடனே எலிகள் ஓடும் என்பதாம்; ஏற்ற சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டன; இசை எச்சமாகக் கொள்க. சீர் - சிறப்பு; வலிமையாற்பெற்ற சிறப்பென்க. வல்லாண்மை - மிக்க வலிமை பேராற்றல் என்றபடி. ஆளர் - ஆள்வோர்; ஈண்டு வலிமை பெற்றவர் என்னும் பொருட்டு; வல்லாண்மை பெற்றசீர் ஆளர் எனக் கொண்டு கூட்டுக; வெற்றிபெற்ற சிறப்பினை உடைய மிக்கவலிமையை உடையவர்கள், எனக் கிடந்தாங்குப் பொருளுரைப்பினுமாம். புல்லாண்மை - குறைந்தவலிமை; ஆற்றலின்மை என்றபடி. புடைத்து - ஆரவாரித்து; அச்சத்தால் அலறிக் கொண்டென்க; புலிபுலி என்றாற்போல.

**“காணாமல் வேணதெல்லாங் கத்தலாம் கற்றோர்முன்
கோணாமல் வாய்திறக்கக் கூடாதே - நாணாமல்
பேச்சுப்பேச் சென்னும் பெரும்பூனை வந்தக்கால்
கீச்சக்கீச் சென்னும் கிளி”**

இப்பாடல் ஈண்டு ஓராங்கு ஒப்புநோக்கத்தத்தது.

ஓட்ட வேண்டா வரின்போதும்; வல்லாண்மையாளர் வருவதைக் கண்டால் புல்லாண்மை புடைத்து ஓடும் என முடிக்க.

முழுநிலவு

24. கூர்த்துக் குரைத்தாலும் கோலக் குளிர்மதியம்
வேர்த்து வெதும்பி வெடிக்காது - சீர்த்த
பொறையில்லார் புன்சொல் புகன்றாலும் மேலோர்
நிறைமல்கி நிற்பார் நிலத்து.

(உரை) கோலம் குளிர் மதியம் - அழகிய தண்ணிய முழுநிலவு கூர்த்து குரைத்தாலும் - நாய் தன்னை நோக்கி வெகுண்டு குரைத்தாலும், வேர்த்து வெதும்பி வெடிக்காது - வெகுண்டு உளம்புழுங்கித்தன் நிலையில் வேறுபடாது, மேலோர் - அதுபோல மேன்மக்கள், சீர்த்த பொறை இல்லார் - உயர்ந்த பொறுமை இல்லாதவர்களாகிய கீழ்மக்கள், புன்சொல் புகன்றாலும் - இழிந்த சொற்களைச் சொன்னாலும், நிறை மல்கி - உறுதிவாய்ந்த உளப்பண்பால் நிரம்பி, நிலத்து நிற்பார் - இந்நிலவுலகம் போலும் பொறுமைக்குச் சான்றாகநின்று விளங்குவர் என்றவாறு.

(க-ரை) மேலோர் கீழோரின் இழிசொற்கு மனங்கலங்கார் என்பதாம்.

(வி-ரை) கூர்த்து - வெகுண்டு; “கூர்த்து நாய் கௌவி” (நாலடி: 70) என்புழி, அஃதப்பொருட்டு. கூர்த்துக் குரைத்தாலும் எனக் குரைப்பொலி கூறியமையால் நாயென்பது பெற்றாம். கோலம் - அழகு. குளிர் மதியம் - குளிர்ந்த முழுநிலவு; கோலக்குளிர் மதியம் என்றமையான் முழுமதி என்பது பெற்றாம்; அழகும்

தன்மையும் உடையது அதுவே யாகலின். வேர்த்து - வெகுண்டு; “உள்வேர்ப்பார் ஒள்ளியவர்” (திருக்: 487) என்புழி, அஃதப் பொருட்டு. வெதும்புதல் - மனம் புழுங்குதல். வெடிக்காது - பிளவுண்டாகாது; மனம் வேறுபடாது என்றபடி; அக்குரைப்பொலி கேட்டு மதியம் தன் உயர்பண்பில்வேறுபடாது என்பதாம்; வெடித்துரையாது எனப் பொருள் கொண்டு, குளிர் நிலவிற்கு மாறாக அனற்பிழம்பை அள்ளி வீசா தெனினுமாம். சீர்த்த - சிறந்த; மன அடக்கத்தானுயர்ந்த என்றபடி. பொறை - பொறுமை. புன்சொல் - இழிசொல்; நிறை - உறுதி; “உண்ணிறை சோரும்” (கம்ப. இரா. சடாயு வதைப்: 150) என்புழி, அஃதப் பொருட்டாதல் காண்க; ஆன்றவிந்தடங்கிய சான் றோர்க்குரிய அடக்கமுதலிய நற்பண்புகளின் உறுதியுறுவர் என்பதாம்.

மல்குதல் - நிறைதல்; கீழோரின் இழிமொழியான் மனமழியாது முன்னைய நிலையினும் மேம்படுதல் என்றவாறு. நிற்பார் - நிலையாக நிற்பார்கள்; மன உறுதியான் மேம்பட்டுப் புகழான் விளங்கித்தோன்றுவர் என்பதாம். நிலத்து என்பதற்கு, நிலத்தினைப் போன்ற பொறுமை உடையவர்களாக என உவமவாசக மாக்கியுரைக்க.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை”

(151)

என மறைமொழியும் கூறிப்போந்தமைகாண்க. இனி, நிலத்து நிற்பார் என்பதற்கு, இந்நிலவுலகத்தின்கண் நிலைபேறாகநின்று விளங்குவர் எனப்பொருள் கூறினும் ஆம். சான்றோர், இழிமக்கள் இழிந்தன கூறினும் தம் உயர்பண்பொழியாரென்பார். “நிறைமல்கி நிற்பார் நிலத்து” என்றார்; ஆசிரியர் இப்பாடலின்

கண்மேலோர்திறம் உணர்த்தியமை ஆய்ந்துணர்ந்து
இன்புறற் பாலது.

“கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை - நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ?
மேன்மக்கள் தம்வாயான் மீட்டு” (நாலடி: 70)

என்னும் பாடல் ஈண்டொப்பு நோக்கத்தக்கது.

குளிர்மதியம் கூர்த்துக்குரைத்தாலும் வேர்த்து
வெதும்பி வெடிக்காது; மேலோர் புன்சொல் புகன்
றாலும் நிறைமல்கி நிலத்து நிற்பார் எனமுடிக்க.

புல்வாய்

25. புல்வாய் மறந்தும் புலாலுண்ண மாட்டாதால்
பொல்லா வறுமையில் போய்ப்பட்டு - நல்லோர்
அழுங்கிக் கிடந்தாலும் அஃதொழிக்க வேண்டிப்
புழுங்கும் வினைசெய்யார் போய்.

(உரை) புல்வாய் - மான், மறந்தும் புலால் உண்ண
மாட்டாது - மறந்தும் புலாலை உண்ணாது, நல்லோர்
- மேன்மக்கள், பொல்லா வறுமையில் - கொடிய
வறுமைத்தீயின் வாயகத்தே, போய் பட்டு - சென்று
அகப்பட்டு, அழுங்கி கிடந்தாலும் - மிகுதியும் வருந்தி
அதன் கண் அழுந்தினாலும், அஃது ஒழிக்க வேண்டி -
அவ்வறுமையைப் போக்குதலைவிரும்பி, போய் -
தம்முடைமேம்பாடுகொடுமாறு சென்று, புழுங்கும்
வினை செய்யார் - நினைந்து நினைந்து உளம்புழுங்கும்
படியான கொடுஞ் செயலைச் செய்யமாட்டார்கள்
என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் வறுமைவாய்ப்படினும்
கொடுஞ்செயல்புரியார் என்பதாம்.

(வி-ரை) புல்வாய் - மான்; புலிமுன்னர் புல்
வாய்க்குப் போக்கில் (பழமொழி: 265) என்புழி, அஃதப்
பொருட்டாதல் காண்க. மறந்தும் - நினைவின்றியும்;
உம்மை உயர்வு சிறப்பு; “மயிர் நீப்பின் வாழா மான
முடையதாகலின் மறந்தும் புலாலுண்ணாதென்பார்”.
“புலாலுண்ணமாட்டாதால்” என்றார்; என்றது; -

புல்லும் நீருமின்றிப் புலம்புங்காலும் புலாலுண்ணா
தென்பதற்கென்க. ஆல் - அசை. பொல்லா - பொல்
லாத; மிகவும் கொடிய என்க. வறுமை - நுகர்பொரு
ளின்மை; இல் - ஏழனுருபு; வறுமையாகிய தீயில் அகப்
பட்டு என உருவகமாக்கியுரைக்க.

“நெருப்பினுள் துஞ்சலு மாகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது”

(1049)

எனப்பொய்யாமொழியும் அதன் கொடுமை கூறிப்
போந்தமைகாண்க; வறுமையாகிய துன்ப மெனினும்
ஆம்.

போய் - சென்று; பட்டு - அகப்பட்டு; அகப்படு
தல் என்னும் சொல் விகாரத்தால் பட்டு என நின்றது;
நல்லோரைப்பொல்லாங்கணுகாதாயினும் தம்மியல்
பால் சென்று அதன்கண் அகப்பட்டார் என்பார்
போய்ப்பட்டென்றார்; நல்லோர் - மேன்மக்கள். அழுங்
குதல் + வருந்துதல். கிடத்தல் - தங்குதல்; விடுபடமுடி
யாமல் அதன் கண் அழுந்துதல் என்க. அஃதென்றது -
வறுமையை. புழுங்குதல் - உளம் புழுங்குதல்; மனம்
கொதித்தல் என்றபடி. வினை - செயல்; புழுங்கும்
வினை என்றமையால் கொடுஞ்செயல் எனப்பொருள்
கூறினோம். போய் - சென்று; தம் உயர்பண்பொழியு
மாறு சென்றென்க.

“குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடீஉம்
நாணணி களையும் மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவி”

(மணிமே: 11: 76 - 80)

என ஆன்றோர் அதனாலெய்தும் அவலநிலை
கூறினும் மேன்மக்கள் தம்மேம்பாட்டின் வழுவாரென்

பதையும் கொண்டு, “புழுங்கும் வினைசெய்யார் போய்” என்றார்;

“நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து

வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ”

(பழமொழி: 204)

என்றார் பிறரும். மானமிகவா மாணையும் மானமிகவா மேலோரையும் உவமமும் பொருளுமாக வைத்து உயர்ந்தோர் பண்புணர்த்திய திறம் உன்னி உன்னி இன்புறற்பாலது. “கட்டின வேலியைத் தாண்ட மாட்டேன்; வெட்டின பள்ளத்தில் தண்ணீர் குடிக்க மாட்டேன்” என்பதொரு பழமொழி மாணைப் பற்றி வழங்குவதுண்டு.

புல்வாய் மறந்தும் உண்ண மாட்டாது; நல்லோர் போய்ப்பட்டு, அழுங்கிக் கிடந்தாலும் ஒழிக்க வேண்டிப் போய்ப் புழுங்கும் வினை செய்யார் என முடிக்க.

அறுகு

26. ஆழத்தில் தோண்டி அலைத்தாலும் வல்லறுகு
சூழத் தளிர்த்தோங்கிச் சுற்றமுடன் - வாழும்
தகைமிக்க மேலோர் தமையழித்த போதும்
வகைமிக்கு வாழ்வார் வளர்ந்து.

(உரை) வல்அறுகு - வலிய அறுகம்புல், ஆழத்
தில் தோண்டி அலைத்தாலும் - மிகவும் ஆழமாகத்
தோண்டி வேரைப்பறித்து வருத்திக்களைந்தாலும்,
தளிர்த்து ஒங்கி - பின்னரும் தளிர்விட்டுப்பெருகி
மேலோங்கி, சுற்றம் உடன் சூழ, தன்சுற்றமாகிய கிளை
அறுகெல்லாம் தன்னோடு சூழும்படி, வாழும் -
செழித்தோங்கி வாழாநிற்கும், தகைமிக்க மேலோர்
தமை - அதுபோலத் தகுதி மிக்க மேன்மக்களை,
அழித்த போதும் - கொடியவர்குழாம் சூழ்ந்து அழிக்க
முற்பட்ட காலத்தும், வளர்ந்து - வகைமிக்க - பல்
வகைப்பட்ட செல்வங்களான் மிக்க வளத்தினோடும்,
வளர்ந்து - மேம்பட்டு, வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்
என்றவாறு.

(க-ரை) தக்கோரை அழித்தாலும் பல்வளத்
தாலும் மிக்கோராய் வாழ்வார் என்பதாம்.

(வி-ரை) அலைத்தாலும் - வருத்தினாலும்;
“கண்டு கண்ணலைப்ப” (புறம்: 373) என்புழி, அஃதப்
பொருட்டு; உம்மை எதிரது தழீஇயது. வல்லறுகு -

வலிய அறுகு; வேர்பரவி யாண்டும் பல்கி மீண்டும் கிளைத்தலான் வல்லறுகென்றார்; “அறுகுபோல் வேர்ஒடி” என்னும் வாழ்த்தியலுண்மையுங்காண்க. சூழ - சூழ்ந்து; வினையெச்சத்திரிபு. ஓங்குதல் - மிக்கோங்கி வளர்தல்; நீண்டு பெருகுதலென்க. சுற்றம் - அதனிற் கிளைத்த புல்களாகிய சுற்றம்; சுற்றம் உடன்சூழ என மாறி இயைக்க; இனிச் சூழத்தளிர்ந்தோங்கி என்ப தற்குப், பறித்தெடுத்த அறுகினைச் சூழ்ந்து நிலத்தின் கண் நின்ற வேர் எல்லாம் தளிர்ந்தோங்கி எனப் பொருள் கூறினுமாம். வாழும் என்பது செய்யுமென் முற்று.

தகை - தகுதி; மிக்க - மிகுந்த; பெருந்தகவான் மேம்பட்ட என்றபடி. போது - பொழுது; காலத்தும் என்க; மருஉ மொழி; உம்மை உயர்வு சிறப்பு. வகை - கூறுபாடு; பல்வகைப் பட்ட செல்வங்களென்க. மிக்க - மிகுந்த; பல்வகைப்பட்ட செல்வங்களான் மிக்கவளத்தி னோடும் என ஏற்ற சொற்கள் வருவித்துரைக்கப் பட்டன; “வகை மாண்ட வாழ்க்கையும்” (திருக்: 867) என்புழி, அஃதப் பொருட் டாதலறிக. வளர்ந்து - பெருகி; மேம்பட்டென்றபடி. வகை மிக்க வளர்ந்து வாழ்வார் என மாறி இயைக்க; மேன்மக்களைக் கீழ் மக்கள் நலிந்தழிக்க முற்பட்ட போதும் அவர் கேடின்றிப் பெருகிவாழ்வார் என்பார், “வளமிக்கு வாழ்வார் வளர்ந்து” என்றார். என்றது; - அவர்தம் மெய்யறம் “எய்ப்பினில் வைப்பாய்” பொய்யாது காக்கும் என்பதற் கென்க.

“வைத்தனை வைப்பென் றுணரற்கத் தாமதனைத் துய்த்து வழங்கி இருபாலும் - அத்தகத்

தக்குழி நோக்கி அறம் செய்க! அஃதன்றோ?
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது” (பழமொழி: 358)

என்றார் பிற சான்றோரும்; இப்பாடற்கண் அறத்தின் திட்பம் ஆசிரியரால் வலியுறுத்தப்பட்டமை அறவோரால் போற்றத்தக்கது.

வல்லறுகு தோண்டி அலைத்தாலும் சூழத் தளிர்ந்து ஒங்கி வாழும்; மேலோர்தமை அழித்த போதும் வளர்ந்துவாழ்வார் எனமுடிக்க.

இரும்பு

27. நெருப்பைக் கறையான் அரிக்குமோ? வாய்த்த
இரும்பை எலிக்கொறித்த லுண்டோ? - பெருந்தோற்றக்
குன்றன்ன கொள்கைக் குணத்தோரைக் கீழ்மக்கள்
சென்றென்ன செய்வார் துயர்.

(உரை) கறையான் நெருப்பை அரிக்குமோ -
கறையானால் நெருப்பைச் சிதைத்து அழிக்கமுடியுமோ? எலிவாய்த்த இரும்பை கொறித்தல் உண்டோ -
எலியால் தனக்குக்கிட்பிய இரும்பினைக் கடித்துத் தின்ன முடியுமோ? கீழ்மக்கள் - இழிதகவுடைய மக்கள்,
பெரும்தோற்றம் - பெருமை மிக்கதோற்றத்தை உடைய,
குன்று அன்னகொள்கை - மலையை ஒத்த கோட்பாட்டினையும்,
குணத்தோரை - மேம்பட்ட குணத்தினையும் உடைய மேன்மக்களிடத்து, சென்று - போய்,
என்ன துயர் செய்வார் - என்னதுன்பத்தைச் செய்து விடுவார்கள்? எதுவும் செய்ய முடியாதென்றவாறு.

(க-ரை) கீழ்மக்கள், மேன்மக்களை ஒன்றும் செய்யமுடியா தென்பதாம்.

(வி-ரை) கறையான் - இதல்; செல்லெனவுங் கூறுவர்; அரித்தல் - சிறிது சிறிதாகச் சிதைத்தல்; ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளது; பின்வருவதுமது; வினாப்பொருளான எனினுமாம். கொறித்தல் - கடித்தல்; சிறிது சிறிதாகக் கடித்துத் தின்னுதல் என்றபடி; நெல்லைக் கொறித்தேன் என்ற வழக்குண்மையுங்

காண்க. பெருந்தோற்றம் - உயர்ந்த தோற்றம்; “வானுயர் தோற்றம்” என்றாற்போல. குன்று - மலை. கொள்கை - கோட்பாடு; குன்றுபோலும் நடுக்கமில் கொள்கை என்க. குணத்தோர் - உயர்பண்புடைய மேன்மக்கள்; ஐயுருபு கண்ணுருபின்பொருட்டு. சென்று என்பதைக் குணத்தோரிடத்துச் சென்று எனக்கொண்டு கூட்டிப் பொருளுரைக்க. துயர் - துன்பம்; என்ன துயர் செய்வார் எனமாறி இயைக்க.

கீழ்மக்களால் மேன்மக்கட் செய்தும் கேடொன்று மில்லை என்பார், “சென்றென்ன செய்வார் துயர்” என்றார்; என்றது; - அவர்தம் பேராற்றலின்முன் இவர்தம் சிற்றாற்றலான் எய்தும் கேடொன்று மில்லை என்பதற்கென்க;

“குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வார் நிலத்து”

(திருக்: 868)

எனவும்,

“ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்”

(திருக்: 866)

எனவும்,

“ஆமாவோ என்று பெரியாரை முன்னின்று
தாமாச் சிறியார் தறுகண்மை செய்தொழுகல்
போமா றறியாப் புலன்மயங்கி ஊர்புக்குச்
சாமாகண் காணாத வாறு”

(பழமொழி: 61)

எனவும் ஆன்றோர் சான்றோர்க்கு வருங்கேடொன்று மில்லை என்று கூறியப் போந்தமை ஈண்டு நினைவுக்கு வருவதொன்றாம்.

கறையான் அரிக்குமோ? எலி கொறித்தல் உண்டோ? கீழ்மக்கள் குணத்தோரை சென்று என்ன துயர் செய்வார் எனமுடிக்க

வேம்பும் நாவாயின் கூம்பும்

28. வேம்பு நலிந்தாலும் வெந்நோய் பல போக்கும்
கூம்பு குலைந்தும் குணமாக்கும் - தேம்பி
அயர்ந்தாரே ஆயினும் அன்புடையார் என்றும்
உயர்ந்தனவே செய்வார் உவந்து.

(உரை) வேம்பு நலிந்தாலும் வெம் நோய் பல போக்கும் - வேம்பு சிதைக்கப்பட்டு நலிந்தாலும் பல கொடியநோய்களைப்போக்கும், கூம்பு குலைந்தும் குணம் ஆக்கும் - மரக்கலத்தின்கண் உள்ள பாய்மரம் ஒடிந்து சிதைந்தாலும் தன் கண் உள்ளார்க்கு நன்மையே செய்யும், அன்பு உடையார் - அதுபோல உயிர்களிடத்து அன்புடைய மேன்மக்கள், தேம்பி அயர்ந்தார் ஆயினும் - உள்ளம் மெலிந்து உடம்பும் சோர்ந்தாலும், என்றும் - எஞ்ஞான்றும், உயர்ந்தன உவந்து செய்வார் - உயிர்த்தொகுதிகட்கீதலாதி உயர்ந்தனவாகிய செயல்களையே மனமகிழ்ந்து செய்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் எஞ்ஞான்றும் உயர்ந்த செயல்களையே செய்வார் என்பதாம்.

(வி-ரை) நலிதல் - மெலிதல்; சிதைக்கப்பட்டு வாடுதல் என்றபடி. அம்மைமுதலிய கொடுநோயுற்றோர் அதன்கிளை கொம்பு முதலியவற்றை ஒடித்து நலியச்செய்யினும் அஃதவர்க்கு நன்மையே செய்யும்

என்பதாம். நோயணுக்களை மாய்த்துப் போக்கலின், வேம்பின் வேர், பட்டை, இலை, பிசின் முதலியன தனித் தனியே சிதைத்தெடுக்கப்படுவதுமுண்டென்க; அதனாலன்றோ, “மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால்” என மறைமொழியும் கூறிப்போந்த தென்க. கூம்பு - பாய்மரம்; குலைதல் - அழிதல்; பாய்மரம் ஒடியினும் கலம் கவிழ்ந்து சிதையினும் அதன்கண் உள்ளார்க்கு அது நன்மையே செய்யும் என்பார், “குணமாக்கும்” என்றார்;

“நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ

ஒடிமரம் பற்றி ஊர்திரை உதைப்ப

நக்கச் சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

பக்கம் சார்ந்தவர் பாண்மைய னாயினன்” (16: 13 - 16)

என நாவாயாலெய்தும் நன்மையை மணிமேகலையுங் கூறிப்போந்தமை காண்க.

தேம்புதல் - மெலிதல்; அயர்தல் - தளர்தல்; உள்ளம் மெலிந்து உடம்பும் சோர்வுறியும் என்பதாம். உயர்ந்தன - உயர்ந்தனவாகிய செயல்கள்; ஈதலாதி நற்செயல்கள் என்பதாம்; வினையாலணையும் பெயர். உவந்து - மகிழ்ந்து; உயிர்கள் மாட்டன்புடைய சான்றோர்கள், தாம் நலிவெய்தியவழியும் பிறர்நலிவகற்றும் நற்பண்புடையார் என்பார், “உயர்ந்தனவே செய்வார் உவந்து” என்றார்; என்றது; - அவர்தாம், உலக உயிர்களின் நல்வாழ்வின் பொருட்டே உயிர் வாழும் உயர்தகவினர் என்பதற்கென்க;

“செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றாயினும்

பெய்யா வொருசிறைப் பேரி - லுடைத்தாகும்

எவ்வ முழந்தக் கடைத்தும் குடிப்பிறந்தார்

செய்வார் செயற்பா லவை”

(நாலடி: 147)

எனவரும் பாடல் ஈண்டொப்பு நோக்கத்தக்கது. உம்மைகள் உயர்வுப் பொருளான. ஏகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது அசை; பின்னையது தேற்றம்.

வேம்பு நலிந்தும் நோய்போக்கும்; கூம்பு குலைந்தும் குணமாக்கும்; அன்புடையார் உயர்ந்தனவே உவந்து செய்வார் என முடிக்க.

கீரை

29. அள்ளி நறுக்கி அவித்துக் கடைந்தாலும்
கொள்ளும் சுவையில் குறையாமல் - உள்ளும்
நலம்பயக்கும் கீரைபோல் நல்லனவே செய்தல்
குலம்பயக்கும் சான்றோர் குணம்.

(உரை) அள்ளி - கீரையை அள்ளி எடுத்து,
நறுக்கி - சிறிசிறிதாக அறுத்து, அவித்து கடைந்தாலும்,
வேகவைத்து மத்திட்டுக் கடைந்து இவ்வாறெல்லாம்
துன்புறுத்தினாலும், கொள்ளும் சுவையில் குறை
யாமல் - உணவாகக்கொள்ளுதற்கேற்ற சுவையில்
ஒருசிறிதும் குறைவின்றி, உள்ளும் - நினைக்கத்தக்க,
நலம்பயக்கும் - நன்மையைத் தரும், கீரைபோல் -
கீரையைப் போன்று, குலம்பயக்கும் சான்றோர் குணம்
- குடிப்பிறப்பின் மேன்மையை எஞ்ஞான்றும் கெடாது
நிலவச் செய்யும் மேன்மக்களுடைய உயர்ப்பண்பு,
நல்லன செய்தல் - உலக உயிர்கட்கு நன்மை தருவன
வாகிய செயல்களைச் செய்தலே ஆகும் என்றவாறு.

(க-ரை) உயர்ந்தோர் பண்பு, உலக உயிர்கட்கு
எஞ்ஞான்றும் நல்லன செய்தல் என்பதாம்.

(வி-ரை) அள்ளுதல் - ஆயவும் நறுக்கவும்
அவிக்கவும் அள்ளுதல். நறுக்குதல் - குறுக அரிதல்.
கொள்ளுதல் - உணவாகக் கொள்ளுதல். உள்ளுதல் -
நினைத்தல்; இன்ன கீரையில் இன்ன சுவையும் இன்ன
நன்மையுமுண்டென நினைத்தல் என்க. கீரை உணவு,

வாதபித்த சீதங்களின் எழுச்சியைச் சமப்படுத்தி நோய் நீக்கும் தன்மை உடையதாகலின், உள்ளும் நலம்பயக்கும் கீரை என்றார். அள்ளல் கிள்ளல் அரிதல் முதலிய துன்பங்களை நம்மால் ஏற்றுக்கொண்டும் நமக்கு நன்மையே செய்யுமென்பார், “கொள்ளும் சுவையில் குறையாமல்” என்றார்; என்றது; - சான்றோர், தமக்குத் துன்பம் செய்தார்க்கும் இன்பமே செய்வார் என்பதற்கென்க. நலம் - நன்மை. பயக்கும் - உண்டு பண்ணும். கீரை - கீரைவகைகள்; அவை, முருங்கை, சிறுகீரை, தூதுவிளம், கையாந்தகரை, மணித்தக்காளி, தும்பை, மேனி முதலிய என்க. நல்லன - நன்மை தரத்தக்கன வாகிய செயல்கள் - வினையாலணையும் பெயர்; ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது.

குலம் - குடி; நல்லோர் தோன்றிய குடி என்க; பயத்தல் - உண்டு பண்ணுதல்; தோன்றுதல் என்றபடி; குடிப்பிறப்பின் மேன்மை தோன்றுதற்குக் காரணமான சான்றோர் என்பதாம்.

“சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார் மாசற்ற

குலம்பற்றி வாழ்தும் என்பார்”

(திருக்: 958)

“நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்

குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்

(திருக். 959)

எனவும்,

“தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்களென்ன

ஒங்குகுல நையவத னுட்பிறந்த வீரர்

தாங்கல் கடனாகும்”

(சீவகசிந்: 498)

எனவும், ஆன்றோர்குடிப்பிறப்பாளர் மேன்மையும் கடமையும் கூறிப் போந்தமை காண்க. இனிக்குலம் பயக்கும் என்பதற்கு, நற்குடியால் பெறப்பட்ட சான்

றோர் எனினும் அமையும். குணம் - பண்பு; சான்றோர் களின் உயர்பண்பு என்க. மேன்மக்கள் பண்புதம்மை வருத்துவோர்க்கும் நல்லனபுரிதல் என்பதை உட்கொண்டு, “நல்லனவே செய்தல் குலம் பயக்கும் சான்றோர் குணம்” என்றார். அதனாலன்றோ,

“இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு (687)

என மறைமொழியும்,

“தெற்றப் பகைவர் இடர்ப்பாடு கண்டக்கால்
மற்றுங்கண் ணோடுவர் மேன்மக்கள்” (86)

எனப் பழமொழியும், கூறிப்போந்ததென்க. கீரையின் குணத்தையும் சான்றோர் குணத்தையும் ஒப்பிட்டுக் கூறிய உவமநயம் ஆய்ந்து இன்புறுக. இப்பாடல் உவம அணி.

அள்ளி நறுக்கி அவித்துக் கடைந்தாலும் குறையாமல் நலம் பயக்கும் கீரைபோல் சான்றோர்குணம் நல்லனவே செய்தல் ஆகும் என முடிக்க.

திருவிளக்கு

30. தீச்சுட்ட தேனும் திருவிளக் கேற்றிநற்
பூப்போட்டு வாழ்த்தும் புகழ்போல - நாப்பட்ட
வாறெல்லாம் கூறி வதைத்தாலும் நல்லோர்தம்
பேறென்று கொள்வார் பெரிது.

(உரை) தீசுட்டது ஏனும் - நெருப்புச் சுட்டு
வருத்தும் என்றாலும், திருவிளக்கு ஏற்றி - அழகிய
விளக்கினை ஏற்றி அதன் கண் சுடர் விட்டு எரியும்
நெருப்பினை, நல்பூபோட்டு வாழ்த்தும் புகழ்போல -
மணமுதலியவற்றாற் சிறந்த மலர் மாலையை அணிந்து
வாழ்த்தி வணங்கிப் புகழ்பெறுதலைப்போன்று, நா
பட்டவாறு எல்லாம் கூறி வதைத்தாலும் - நாவிற்
குவந்தவாறெல்லாம் சுடுசொல் கூறிக் கை சென்றவா
றெல்லாம் தாக்கித் துன்புறுத்தினாலும், நல்லோர்தம்
பேறு என்று - மேன்மக்கள் தமக்குப் பெறுதற்கரிய
பேறாகுமென்று கருதி, பெரிது கொள்வார் - பெரிதும்
மனமகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) நல்லோர், தீயோர்சுடுசொற் கூறினும்
நற்பேறென்றே கொள்வார் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஏற்றுதல் - கொளுத்துதல்; விளக்கில்
திரியிட்டுக்கொளுத்துதல் என்க. நல் - நல்ல; சிறந்த
எனினுமாம்; நன் மணமுடைய மலர் என்பதாம்; தெய்வ
வழிபாட்டிற்குரியதும்பை துளசி வில்வமுதலியன
ஈண்டு நற்பூ என்று கூறப்பட்ட தெனினுமாம். போடு

தல் - மாலையாக அணிதல்; இன்றும் விளக்கிற்கு மாலையணிவித்து வணங்கும் வழக்கமுளது; இராமலிங்க அடிகளார் விளக்கொளியையே இறையொளி என்று வணங்கியும் வணங்குமாறு கூறியும் வந்தார் என்பது அண்மைக் காலவரலாறு. வாழ்த்துதல் - நல்லுரைகளால் போற்றுதல்; வாழ்த்துக் கூறினமையான் அதனோடியுடைய வணக்கமென்பதையும் வருவித்துரைத்தாம்;

“வளிதுரந்த கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
ஒளிசிறந் தோங்கி வரலால் - அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டும் நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு”

(பாடான்: 12)

என வெண்பாமாலையுள்ளும் அவ்வழக்காரோதப் பட்டமை காண்க.

நா பட்ட - நாவிற்கு வந்த; நாவால் பேசுதற்கு வந்தவாறெல்லாம் என்றபடி; நாவாற் பேசும் சொல் கூறவே, கையாற் செய்யும் செயலும் உடன் கூட்டி உரைத்தாம்; இனி, நாப்பட்ட என்பதற்கு மனதிற்குட் பட்ட கருத்தெல்லாம் எனப்பொருள் கொண்டு இலக்கணையான் நாவின் மேலேற்றிக் கூறினாரெனினுமாம்; நினக்குப்பதில் என் வில் விளம்பும் என்றாற்போல, வதைத்தல் - துன்புறுத்தல். நல்லோர் - மேன்மக்கள்; தம் என்பதைப் படர்க்கைப் பெயராகக் கொள்க; சாரியை எனத்தள்ளினுமாம். பேறு - பெறுதல்; முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மேன்மக்கள், கீழ் மக்களின் சுடுசொற்கும் வெகுளார் என்பார்; பேறென்று கொள்வார் பெரிது. என்றார்; என்றது; - அவர்க்காம் நல்லன புரிந்தே மகிழ்வார் என்பதற்கென்க.

“வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணும் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து” (156)

என்றார் நாலடியாருள்ளும்.

தீ சுட்டதேனும் ஏற்றிப் போட்டு வாழ்த்தும்
புகழ்போல, ‘தீயோர்’ கூறி வதைத்தாலும், நல்லோர்
பேறு என்று பெரிது கொள்வர் என முடிக்க.

நறுஞ்சாந்தம்

31. தொட்டார் எவரேனும் தூய நறுஞ்சாந்தம்
பட்டுத் திளைத்துப் பரிமளிப்பர் - எட்ட
இருந்தாலும் எங்கும் இசை பரப்பும் சான்றோர்
பெருங்காதல் நட்பினைப் பேண்.

(உரை) தூய நறுஞ் சாந்தம் - தூய்மையும் நறுமணமும் உடைய சந்தனச் சாந்தினை, தொட்டார் எவர்ஏனும் - தொட்டவர் யாவராயினும், நறும் சாந்தம் பட்டு - சந்தனச் சாந்தின் நறுமணம் தம் மீதூரப்பெற்று, திளைத்து - அந்நறுமணத்தை நுகர்ந்து, பரிமளிப்பர் - மணங்கமழும் தன்மையை உடையவராவர், எங்கும் இசை பரப்பும் சான்றோர் - உலகமெங்கும் புகழ் பரவு தற்குக் காரணமான மேன்மக்கள், எட்ட இருந்தாலும் - நெடுந்தொலைவின்கண் இருந்தாலும், பெரும் காதல் நட்பினைப் பேண் - அவர்தம் பெருவிருப்பத்திற்குரிய நட்பினைப் போற்றி ஒழுகுவாயாக என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்தம் நட்பினைப் போற்றுக என்பதாம்.

(வி-ரை) தூய - தூய்மைபொருந்திய. நறுமை - மணம்; மையீறுகெட்டு நறு என நின்று, வருமொழியின் முதலெழுத்திற்கின வெழுத்துத் தோன்றி நறுஞ்சாந்தம் எனப்புணர்ந்தது. சாந்தம் - சந்தனம். பட்டு - உடம்பின் கண்பட்டு, மீதூர்ந்தென்க; நறும்சாந்தம் பட்டென ஈண்டுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. திளைத்தல் -

நுகர்தல், “வல்லார் கண்ணி இளையர் திளைப்ப” (புறம்: 253) என்புழி, அஃதப் பொருட்டு. பரிமளம் - மணம்; பரிமளிப்பர் உடம்பெங்கும் மணங்கமழப் பெறுவர். இசை - புகழ்; ஈதல் இசைபட வாழ்தல்” (திருக்: 231) என்புழி அஃதப் பொருட்டு. பரப்பும் - பரவச் செய்யும்; சான்றோரைப்புகழ் நாடியடைந்து தானே யாண்டும் பரவுமாதலின், பரவும் எனப்பொருள் கூறினாம்; பெரியோர் புகழ்தோன்றத் தோன்றுவார், அது யாண்டும் பரவும் என்றபடி; “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” (திருக்: 236) எனவும், “ஈதல் இசைபட வாழ்தல்” (திருக்: 231) எனவும் மறைமொழியும் கூறிப் போந்தமை காண்க. காதல் - அன்பு; பெருங்காதல் - பேரன்பு; காதல் ஈண்டு நட்பிற்கு அடைமொழியாக நின்றது; நட்பும் அன்பாயினும் தோழமை கெழுமிய உளப்பிணைப்பினை நட்பென்பார், பெருங்காதல் நட்பினைப் பேண் என்றார்; மற்றும்,

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்”

(திருக்: 765)

என்பதற்கிலக்கியமாக மிளிரும் பெருந்தகவாளர்கள், ஒத்த மேன்மையும் கேண்மையுமுடையராகலின், “வருவென்ற கோனது பெருமையும், அது பழுதின்றி வந்தவனறிவும் (புறம்: 217) எனப்புகழப்பட்டார் போல்வர்; இவரெல்லாம் சான்றோர் சான்றோர் பாலராப” என்பதற்கிலக்கியமாகலின், அவர்தம் உயர் நிலைக் கேண்மையொழியச் சாலார் இச்சான்றோர் பாலராயினும் சான்றோர் ஆவர் என்பது கருதியும், “இன நலத்தான் எல்லாப் புகழும் எய்துவர் என்பது கொண்டும் அவர்க்கெல்லாம் இன்றியமையாமை கூறினாரென்க. இவ்வாறுரை கோடல் கவிஞரின்

கருத்தன்றாலெனின்? அறியாது கூறினாய்; நறுமணங்
கமமும் சந்தனச் சாந்தொடும் காலையிற் குளியா
விட்டால், நாற்றம் வீசும் ஒடென்று கருதப் படும்.
உடம்பினை உடைய மறுதலைப்பட்ட மணங்கமமும்
மக்களைப் புணர்த்து உவமமாக ஒதிப்போந்ததும்
அவ்வேறுபாடுணர்த்துதற் பொருட்டென்க; இவ்
வேறுபாட்டினை நுண்ணிதின் உய்த்துணருமாறு
எண்ணியுணர்த்திய கவிஞரின் நுண்ணறிவின் திறம்
வியந்து பாராட்டற் குரியதாம்.

“பாலோ டளாய நீர் பாலாகு மல்லது

நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம் - தேரின்

சிறியார் சிறுமையும் தோன்றாதாம் நல்ல

பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து”

(நாலடி: 177)

எனவரும் பாடல் ஈண்டொப்பு நோக்கத்தக்கது.
உம்மைகள் இரண்டனுள் முன்னையது சிறப்பு;
பின்னையது முற்றும்மை;

சாந்தம் தொடர் பட்டுத் திளைத்துப் பரி
மளிப்பர்; சான்றோர் எட்ட இருந்தாலும் நட்பினைப்
பேண் எனமுடிக்க.

ஓங்கு அருவி

32. ஓங்கருவிச் சூழற்கண் ஒன்றினோர் ஒண்தூவல்
வாங்கிய இன்பில் வயங்குவார் - தேங்கிய
பண்புப் பெருமக்கள் பக்கல் இயைவோரும்
பண்பெற் றுயர்வார் பரந்தூ

(உரை) ஓங்கி அருவி சூழல்கண் - மிகஉயர்ந்த மலையிலிருந்து வீழும் அருவிநீரையுடைய மலைச்சார லிடத்து, ஒன்றினோர் - சென்றடைந்தோர், ஒள் தூவல் வாங்கிய இன்பால் வயங்குவார் - ஒள்ளிய நீர்த்திவலை களைத்தண்ணியகாற்று வாங்கித்தன் மீது பொழித லால் எய்திய இன்பங்காரணமாக விளக்கமுறுவர், தேங்கிய பண்புபெருமக்கள் பக்கல் இயைவோரும் - நிறைந்த பண்பினைஉடைய மேன்மக்கள் பக்கத்தைச் சார்ந்திருப்போராகிய கீழ்மக்களும், பண்பு பெற்று பரந்து உயர்வார் - நிறைந்த பண்பினைப் பெற்றுப் புகழ்யாண்டும் பரவும்படி மிக்குயர்ந்த வாழ்வினர் ஆவார் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்களைச் சார்ந்த கீழ்மக்களும் பண்புடையராகிப் புகழானுயர்வர் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஓங்குதல் - உயர்தல்; மிக்குயர்ந்த மலை என்னும் பொருட்டு; ஓங்கல் என்பது விகாரத்தால் ஓங்கு என நின்றதெனினுமாம். சூழல் - இடம்; அருவி நீரையுடைய சூழல் ஆகலின் மலைச்சாரல் எனப் பொருள் கூறினாம். கண் - ஏழனுருபு. ஒன்றினோர் -

வினையாலணையும் பெயர். தூவல் - நீர்த்துளி; காரணப்பெயர். தண்மையும் இனிமையும் செய்தலின் ஒண் தூவல் என்றார்; நிறம் பற்றிய தெனினுமாம். வாங்குதல் - பெறுதல்; தண்கால் நீர்த்துளியை வாங்கி ஆங்குறுவோர்மீது தூவிய தென்க. இல்லுருபு - ஏதுப்பொருட்டு. வயங்குவார் - விளங்குவார்; இன்பத்தால் எய்திய உளநிறைவால் பொலிவொடுந் தோன்றுவர் என்றவாறு. தேங்கி - நிறைந்த.

பக்கல் - பக்கம். இயைவோர் - ஒன்றிப்பழகு வோர். உம்மை - சிறப்பும்மை. பண்பு - உயர்பண்பு; விகாரத்தால் ஈறுகெட்டுப் பண் என நின்றது. உயர்தல் - மேம்படுதல்; பரந்து - பரவி; புகழ்யாண்டும் பரவி என்றவாறு. பண்புபெற்றுப் பரந்து உயர்வார் எனமாறி இயைத்துரைக்க. பண்பாலுயர்ந்த பெருமக்களைச் சார்ந்தோர் எய்தும் நன்மையை,

“

ஒரும்

குலமாட்சி யில்லாரும் குன்றுபோல் நிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து”

(175)

என நாலடியாருங் கூறிப்போந்தமையோர்க.

ஒன்றினோர் இன்பின் வயங்குவார்; பெருமக்கள் பக்கல் இயைவோரும் பண்பு பெற்றுப் பரந்து உயர்வார் என முடிக்க.

முத்து

33. நீராழம் நோக்காமல் நேயமுறத் தேடிச்
சீராய்ந்து கொள்வர் செழுமுத்தம் - நேராளர்
ஏரார்ந்த நன்மக்கள் எங்கே இருந்தாலும்
ஆராய்ந்து கொள்வார் அறி.

(உரை) நேர் ஆளர் - முத்துக்குளித்தற்கொத்த வல்
லாண்மை உடையவர்கள், செழுமுத்தம் - செழிப்பினை
உடைய முத்துக்களை, நீர் ஆழம் நோக்காமல் - கடல்
நீரின் ஆழத்தைச் சிறிதும் கருதாமல், நேயம் உறதேடி -
- அன்பு மிகுதியால் அம்முத்துக்களைத் தேடி, சீர்
ஆய்ந்து கொள்வர் - அவற்றின் சிறப்பினை நன்காய்ந்து
உயர்ந்தனவற்றைப் பெறுவார்கள், நேர் ஆளர்
நேர்மையாளர்கள், ஏர் ஆர்ந்த நன் மக்கள் - நல்லறிவு
நிரம்பிய மேன்மக்கள், எங்கே இருந்தாலும் - எவ்
விடத்தே இருந்தாலும், ஆராய்ந்து கொள்வார் அறி -
அவர் இருக்குமிடத்தை ஆய்ந்தறிந்து நட்பாக்கிக்
கொள்வார்கள் என்பதை அறிவாயாக என்றவாறு.

(க -ரை) நேர்மையாளர்கள், மேன்மக்களை நாடி
நட்பாக்கிக் கொள்வர் என்பதாம்.

(வி-ரை) நோக்காமல் - கருதாமல்; எதிர்மறை
வினையெச்சம். நேயம் - அன்பு. உற - மிக. சீர் - சிறப்பு.
கொள்வார் - நல்லனகொள்வார். முத்தம் - முத்து; அம்
- சாரியை. நேராளர் - நேர்மையாளர்கள்; இடை நிலை
விளக்காகக் கொண்டு, நீராழம் என்பதன்கண்ணும்

கூட்டி, முத்துக்குளித்தற்காம் வல்லமையாளர் எனப் பொருள் கொள்க. ஏர் - நன்மை; நல்லறிவென்றபடி; அறிவினை வருவித்துரைக்க; அழகெனப் பொருள் கொண்டு, அழகிய அறிவெனினுமாம். ஆர்ந்த - நிரம்பிய; பொருந்திய வெனினுமாம். நன்மக்க ளென்றது, மேன்மக்களை. உம்மை - உயர்வுச் சிறப்பு. அறி - அறிக; நீ அறிக என்க; நீ தோன்றா எழுவாய். இனி, அறிந்து என்பது அறி என நின்றதாகக் கொண்டு, ஆராய்ந்து அறிகொள்வர் என மாறி இயைத்து, ஆராய்ந்து அறிந்து நன்மக்களை நட்பாக்கிக் கொள் வார்கள் எனப்பொருள் கூறினும்.

அறிவுடைய நன்மக்களை நாடிச் செல்வோர் இடம், காலம், குடி முதலியன நோக்காரென்பதை உட்கொண்டு, எங்கே இருந்தாலும் ஆராய்ந்து கொள்வார் என்றார்; என்றது; - இழுக்கலுடையுழி ஊற்றுக்கோல் போன்றாரால் எய்தும் பயனொன்றே நோக்குவர் என்பதற்கென்க.

“அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்”

(441)

என்பது மறைமொழி.

நேராளர் நோக்காமல் தேடி ஆய்ந்து கொள்வார்; நேராளர் நன்மக்கள் எங்கே இருந்தாலும் ஆய்ந்து கொள்வார் அறி எனமுடிக்க.

தும்பியும் வண்டும்

34. தும்பி குழலாக வண்டிசை யாழாக
நம்பு கலைவல்லார் நாடுவார் - பம்பும்
பெரியோரின் வாழ்வுப் பெரும்பேற்றைக் கொள்ள
உரியோரே கொள்வார் உவந்து

(உரை) நம்புகலைவல்லார் - கலைகளை
விரும்பும் கலையுணர்வில் வல்லவர்கள், தும்பி இசை
குழல் ஆக - தும்பி என்னும் வண்டினது ஓசையைக்
குழலோசையாகவும், வண்டுஇசையாழ் ஆக
வண்டினது ஓசையை யாழ் ஓசையாகவும், நாடுவர் -
ஆய்ந்துணர்வர், பம்பும் - அறிவாதி நற்பண்புகள்
நிரம்பிய, பெரியோரின் வாழ்வு - பெருமக்களின்
வாழ்க்கையில், பெரும் பேற்றை - அவர்கள் எய்திய
பெருமைக்குரிய சிறப்பினை, கொள்ள உரியோர் -
அறிந்து கடைப்பிடித்து ஒழுகுதற்குரிய அறிவுத்திற
முடைய நன்மக்களே, உவந்து கொள்வார் - மகிழ்ந்து
கடைப்பிடித்தொழுகுவார் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்களின் வாழ்வியற் சிறப்பினை
அறிதற்குரியாரே அறிந்தொழுகுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) தும்பி - வண்டினுள் ஒருவகை வண்டு;
வண்டென்பதுமது. இசை, தும்பி என்பதன் கண்ணும்
கூட்டப்பட்டது. “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக்
காட்ட, மழலை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய, (4: 3-4)
என்றார் மணிமேகலையுள்ளும். நம்பும் - விரும்பும்;

“அறிவுவந்துதவ நம்பனை அறிந்து” (கம்ப இரா: ஆரண்: 47) என்புழி, அஃதப்பொருளில் வந்துள்ளமை காண்க. கலை - பல்வேறுகலைகள்; “ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்” எனக் கம்பரும் கூறிப் போந்தனர். வல்லார் அக்கலைகளை அறியும் அறிவு வன்மை உடையவர்கள். நாடுவார் - ஆய்ந்துணர்வார்; கலைவல்லார் இயற்கையின் வழி எய்தியகலையுணர்வே செயற்கைக் கலைகளின் மூலமாயிற்றென்பார், தும்பி குழலாக வண்டிசையாழாக, நம்புகலை வல்லார் நாடுவர் என்றார்;

“ஆடமை குயின்ற அவிர்துளை மருங்கின்

கோடை அவ்வளி குழலிசை யாக

பாடின அருவிப் பனிநீர் இன்னிசை

தோடமை முழுவின் துதைகுரலாக

கணக்கலை இருக்கும் கடுங்குரல் தூம்பொடு

மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டி யாழாக

இன்பல் இமிழிசை கேட்டு”

(அகம்: 82)

என ஆன்றோர் அந்நுண்ணியற்கலைகளின் பண்ணியலமைவு அருந்திப்போந்தமை காண்க.

பம்புதல் - நிரம்புதல்; அறிவாதி நற்பண்புகளால் நிரம்புதலென்க. பேறு - பெறுதல்; சிறப்புக்குரிய நற்பேறென்றபடி. உவத்தல் - மகிழ்தல். பெரியோர்க்கெய்திய நற்பேறு, அவர்வழி நிற்கும் அறிவுடையார்க்கே அமைவதென்பார், கொள்ள உரியாரே கொள்வர் உவந்து என்றார்; மற்றையோர் அறிவுறுத்தினும் அறியார் என்பதாம்;

“கறிபிடித்த ஊன்கடையிற் கண்டவர்தம் கால்பிடித்துக்
கவ்வும் பொல்லா
வெறிபிடித்த நாய்க்கேனும் வித்தைபயிற் றிடலாகும்
வேண்டி வேண்டி

மறிபிடித்த சிறுவனைப்போல் வாத்தியார் மனமறுகி
வருந்தத் தங்கள்
குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க் கியாரவர்படிப்
பிக்கவல்லார் குமர வேளே”

என வடலூர் அடிகளாரும் அறிவிலார்க் கறிவுறுத்தி
னும் அறியார் என்பது கூறிப்போந்தமை காண்க.
ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது.

கலைவல்லார் ஆக ஆக நாடுவார்; கொள்ள
உரியோர் உவந்து கொள்வார் எனமுடிக்க.

பொற்சிலை

35. காரிருள் கப்பும் கருவறைக்குள் பொற்சிலையைச்
சீரிசை பாடிச் சிறப்பிப்பார் - நேரிய
மாண்பாளர் நாட்டில் மறைவாக வாழ்ந்தாலும்
காண்பார் கருத்துடையார் காண்.

(உரை) பொன்சிலையை - உலகோர் இறை
வனின் அழகிய திருவுருவை, கார் இருள் கப்பும் கரு
அறைக்குள் - கரிய இருள்நிறைந்த மூலத்திருவுருவை
அறைக்குள் வைத்து, சீர் இசை பாடி - அவன் சிறப்புக்
குரிய புகழைப் பாடி வாழ்த்தி, சிறப்பிப்பார் - சிறப்புக்
குரியவழிபாடுகளைச் செய்வார்கள், நேரிய மாண்
பாளர் - அதுபோல நேர்மை வழுவாத மாண்பினை
உடையவர்கள் ஆகிய மேன்மக்கள், நாட்டில் மறைவு
ஆகவாழ்ந்தாலும் - நாட்டில் எங்கோ ஓரிடத்து எவருக்
குந் தெரியாமல் வாழ்ந்துவரினும், கருத்து உடையார்
காண்பார் - நல்லன கருதும் நன்மக்கள் நாடிக்கண்டு
உரிய சிறப்பெல்லாம் செய்வர் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் மறைவாக வாழ்ந்தாலும்
நன்மக்கள் அவரை நாடிக்கண்டு புகழ்ந்து போற்றுவர்
என்பதாம்.

(வி-ரை) கார் - கருமை. கப்புதல் - கவிந்து மூடு
தல்; நிறைதல் என்றபடி. கருவறை - மூலக்கடவுள்
உறையும் அறை; மூலத்தானம் என்பர்; உள் - ஏழனுருபு.
பொன்சிலை - அழகிய சிலை; பொன்னாற் செய்த

சிலை எனினுமாம்; ஐம்பொன்னாலும், வெண்பொன் முதலிய ஒவ்வொருவகைப் பொன்னாலும் இறையுரு வமைப்பர். சீர் - சிறப்பு; உயர்வெனினுமாம்; இசை - புகழ்; சீர் என்பதற்குப் புகழ் எனப்பொருள் கொண்டு, அப்புகழை இசைப்பாட்டுக்களான் பாடி எனினுமாம். சிறப்பித்தல் - விழாவெடுத்தல்; “சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது” (திருக்: 18) என்புழிப் பரிமேலழகர் அதற்கு விழவெனப்பொருள் கூறியமை காண்க; நைமித்திக மென்பர்; விழாவெடுத்து வழிபாடு செய்தல் என்றபடி.

நேரிய - நேர்மை பொருந்திய. மாண்பாளர் - மாட்சிமை உடையவர்கள்; பெருமைமிக்க மேன் மக்கள் என்றபடி. கருத்து உடையார் - நற்கருத்துடையோர்; நன்றும் தீதும் அறிந்து நல்லனபோற்றும் நல்லோர் என்பதாம். காண் - முன்னிலை அசை. பண்புடையாருள் வழியே உலகமுளதாகலின், எங்கோ உளராதல் வேண்டும் என்பார், மறைவாக வாழ்ந்தாலும் என்றார்; என்றது; - அவர் மறைந்து வாழினும் அவர் பெருமை அவரைப் புலப்படுத்தும் என்பதற்கென்க.

“நீறார்த்தும் ஓட்டா நிகரில் மணியேபோல்
வேறாகத் தோன்றும் விளக்கம் உடைத்தாகித்
தாறாப் படினும் தலைமகன் தன்னொளி
நூறா யிரவர்க்கு நேர்”

(பழமொழி: 69)

எனவரும் பாடலானும் அதுபுலப்படுதல் காண்க.

பொற்சிலையைப் பாடிச் சிறப்பிப்பார்; மாண்பாளர் மறைவாக வாழ்ந்தாலும் கருத்துடையார் காண்பார் என முடிக்க.

பொன்மலர்

36. பூங்கொடியில் தோன்றிப் பொலிவாய் பொன்மலர்
ஏங்காமல் வீழும் எழில்போல - ஒங்கிய
உண்மை உணர்வாளர் உள்ளம் மறுகாமல்
மண்ணில் அமைவார் மகிழ்ந்து.

(உரை) பூ கொடியில் தோன்றி - அழகிய
கொடியகத்து அரும்பி, பொலிவு ஆய பொன்மலர் -
பொலிவுற்று மலரும் அழகியமலர், ஏங்காமல் வீழும்
எழில்போல - வருந்திப்புலம்பாது அமைதியாகக்
கீழ்வீழும் அழகினைப்போன்று, ஒங்கிய உண்மை
உணர்வாளர் - அதுபோன்று பெருகிய உலகியலுண்
மையை அறிந்த நல்லறிவாளர்களாகிய மேன்மக்கள்,
உள்ளம் மறுகாமல் - உள்ளம் சிறிதும் கலங்காமல்,
மகிழ்ந்து மண்ணில் அமைவார் - உவப்புற்று உடம்பி
னின்றும் உயிரை நீத்து மண்ணுள் புதையுண்டமைவார்
என்றவாறு.

(க-ரை) உலகியலுண்மையை உணர்ந்தோர்
உயிர்நீத்தற்கஞ்சார் என்பதாம்.

(வி-ரை) பூ - பொலிவு; அழகென்றபடி. இல்ஏழ
னுருபு. தோன்றி - அரும்பி. பொலிவு - விளக்கம்;
நிறத்தாலும் மணத்தாலும் விளக்கமுற்ற தென்க.
பொலிவு ஆய என்பதற்கு விளங்கித் தோன்றும் எனப்
பொருள் கொள்க. பொன் - அழகு; பொன்போன்ற
நிறமுடைய மலர் என உவமமாக்கிக் கூறினுமாம்.

ஏங்காமல் - வருந்தாமல்; வருந்திப்புலம் பாமல் என்க, எதிர்மறை வினையெச்சம்; பின்வரும் மறுகாமல் என்பதுமது. வீழும் - கீழ்விழும்; முற்றிவதங்கி உதிருமென்க. எழில் - அழகு; வாழ்நாளின் இறுதிக்காலத்தும் கலக்கமின்றி வீழும் மலரின் அமைதி நோக்கி, “வீழும் எழில்” என்றார்; என்றது; - ஏனையுலகோரின் சாத்துன்பம் அதற்கின்றாமென்பதற்கென்க; “சாதலின் இன்னாத தில்லை” என்றார் பொய்யாமொழியாரும்.

ஒங்கிய - பெருகிய; பெருகிய உலகியலுண்மை எனவும், பெருகிய உணர்வாளர் எனவும் சென்று இயையும். உண்மை - உலகியலுண்மை; அது, இயற்கையினியல்பும், உயிர்த்தொகுதிகளின் நிலை பேறின்மையும், உளராங்காலத்தொழுகலாரும் ஆகியவற்றை உணர்தல். மறுகாமல் - கலங்காமல். சான்றோர் மற்றையோர் போல மனக்கலக்கமின்றி அமைவார் என்பார், “மண்ணில் அமைவார் மகிழ்ந்து என்றார்; என்றது; - இன்பதுன்பமிரண்டையும் ஒருங்குநோக்கும் உளப்பாங்குடையார் என்பதற்கென்க.

“இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு”

(352)

என மறைமொழியும் கூறிப்போந்தமை காண்க. வீழும் எழில் போல மண்ணில் அமைவார் மகிழ்ந்து என்னும் உவம நயமோர்ந்து இன்புறுக.

பொன்மலர் ஏங்காமல் வீழும் எழில்போல உணர்வாளர் மறுகாமல் மகிழ்ந்து மண்ணில் அமைவார் என முடிக்க.

கதிர்

37. வம்பு செறிந்து வனப்பை மறைத்தாலும்
நம்பு கதிர் எழும்ப நைந்தோடும் - வம்பு
செறிந்தோர் பலராகச் சேர்ந்தாலும் மாண்பு
நிறைந்தோர் முன் நிற்பரோ? நேர்.

(உரை) வம்பு - நிலையாகப் பெய்வதுபோல்
தோன்றிப் பெய்யாதொழியும் வம்பமாரி, செறிந்து -
நெருங்கிப்பரவி, வனப்பை மறைத்தாலும் - இயற்கை
எழிலை மறைக்குமாயினும், நம்புகதிர் எழும்ப -
யாவரானும் விரும்பப்படும் கதிரவன் ஒளிதோன்றிய
உடனே, நைந்து ஓடும் - சிதைந்து ஓடிமறையும், வம்பு
செறிந்தோர் - கீழ்மைப்பண்பு நிறைந்தவர்களாகிய கீழ்
மக்கள், பலர் ஆக சேர்ந்தாலும் - பலர் ஒன்றாகக்கூடிக்
கேடுகூழ்ந்தாலும், மாண்பு நிறைந்தோர் முன் -
மாண்புநிறைந்தவர்களாகிய மேன்மக்களிடத்து வந்து,
நேர் நிற்பரோ - எதிர்நிற்கும் ஆற்றலுடையவர்களோ!
இல்லை என்றவாறு.

(க-ரை) கீழ்மக்கள் ஒன்றுகூடினும் மேன்மக்கள்
எதிர்நிற்கும் ஆற்றலுடையரோ என்பதாம்.

(வி-ரை) வம்பு - நிலையின்மை பெய்யாப்பருவத்
தில் பெய்வதுபோல் தோன்றி நிலைத்து நிலலாத
மழையை வம்பமாரி என்பர்; வம்பமாரி என்பது வம்பு
எனநின்றது; வம்பு செய்வோரை வம்பர் என்றாற்
போல, வம்பு செய்யும் மாரியும் வம்பெனப்பட்டது;

“வம்பு நிலையின்மை” (சொல்: 327) என்பது தொல் காப்பியம். வனப்பு - அழகு; இயற்கையழகென்றபடி; “கைபுனைந்தியற்றாக்கவின் பெருவனப்பின்” (திருமுரு: 17) என்றார் நக்கீரனாரும். நம்பு - விருப்பம்; உலகினர் விரும்பிப்போற்றும் கதிர் என்க; தன்கடப்பாடு தவறாதியங்குவதொரு நாளென்று உலகம் நம்புத லால் நம்புகதிர் எனப்பட்ட தெனினுமாம். கதிர் - ஆகு பெயர். நைதல் - சிதைதல்; நெக்குவிட்ட இழைமுதலிய வற்றை நைந்து போயிற்றென்பது வழக்கு.

வம்பு - ஈண்டுக்குற்றம் என்னும் பொருளது; குற்றம் புரிவோர் இழிபண்புடையராகலின் கீழ்மைப் பண்பு எனப்பொருள் கூறினாம். முன் - ஏழுநுருபு. நேர் - எதிர்; “மேன்மக்களின் எதிர் வம்பு செறிந்தோர் நிலலார் என்பதாம்; தவத்தின் முன் நிலலாதாம் பாவம்” என்றாற்போல. உம்மைகள் - எச்சவும்மைகள்; ஓகாரம் எதிர்மறை; வினாவெளினுமாம்; ஞாயிறுகண்ட முகிற் குழாம் தாமாகவே கலைந்தோடும் அதுபோல மேன் மக்கனைக் கண்ட கீழ்மக்கள் தாமாகவே புறமிட்டோடுவர் என உவமப் பொருத்தங்கொள்க.

“மறுமனத்தன் அல்லாத மாநிலத்த வேந்தன்
உறுமனத்த னாகி ஒழுகின் - செறுமனத்தார்
பாயிரம் கூறிப் படைதொக்கால் என்ன பயன்
ஆயிரம் காக்கைக்கோர் கல்”

(247)

என்னும் பழமொழியின் பாடல் ஈண்டோராங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

செறிந்து மறைத்தாலும் எழும்பநைந்து ஓடும்; ஆகச் சேர்ந்தாலும் முன்நிற்பரோ என முடிக்க.

துளவு

38. ஆன்ற மணமும் அருந்தெய்வம் பெற்றிமையும்
தோன்றும் பொழுதே துளவெய்தும் - சான்றோர்
பிறப்போடு வாழ்வுப் பெருநிலைகள் எல்லாம்
சிறப்போடு சேரும் செறிந்து.

(உரை) ஆன்ற மணமும் - நன்கமைந்த மணமும்,
அரும்தெய்வம் பெற்றிமையும் - அடைதற்கரிய தெய்வத்
தன்மையும், துளவு தோன்றும் பொழுது எய்தும் -
துளசிதான் தோன்றும் பொழுது உடன் தோன்றுமாறு
தோன்றும், வாழ்வு பெருநிலைகள் - வாழ்வுக்குரிய
உயர்நிலைகளும், சிறப்போடு எல்லாம் - உயர்புகழும்
ஆகிய அனைத்தும், சான்றோர் பிறப்போடு செறிந்து
தோன்றும் - மேன்மக்கள் தோன்றும் ஞான்று அவர்தம்
தோற்றத்தோடு ஒருங்கு கூடித்தோன்றும் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் தோன்றும்போதே
உயர்நிலைகளும் உடன் தோன்றும் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஆன்ற - அமைந்த; நிறைந்த எனினுமாம்;
அருமை - ஏனைச்செடிகளான் அடைதற்கருமை. பெற்
றிமை - தன்மை. வாழ்வுப் பெருநிலை - வாழ்க்கையில்
பெருமைக்குரிய வாழ்வியல் நிலை; ஒருவர் பெறுதற்
கரிய பேறுகளெல்லாம் பெறுவதாகிய உயர்நிலை
என்க. சிறப்பு - புகழ்; மேலோர் தோன்றும் பொழுதே
பெருநிலைகளும் புகழும் உடன் தோன்றுமென்பதாம்;

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக! அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

(திருக்: 236)

என்றார் பொய்யாமொழியாரும்.

நல்வாய்ப்புடையார் தோன்றுங்கால் பெருமையும்கூடும் புகழும் உடன் தோன்றும் என்பார், சேரும் செறிந்து என்றார்; என்றது; - அவர்க்கு அவை இயல்பாகவே அமையும் என்பதற்கென்க. பிறப்போடு என்பதில் ஒடு மூன்றனுருபு. சிறப்போடு என்பதில் ஒரு எண்ணுப்பொருளது; ஒடு என்னும் எண்ணிடைச் சொல் ஒடு என நீண்டதெனக் கொள்க. பெருநிலைகளோடு என ஆண்டுங்கூட்டுக. இனிச்சிறப்போடு என்பதில் ஒடு என்பதை உருபு மயக்கமாகக் கொண்டு, சிறப்போடு வாழ்வுப் பெரு நிலைகள் அனைத்தும் எனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம்.

“நட்பும் தயையும், கொடையும் பிறவிக்குணம்”

என ஆன்றோர் அதனொற்றுமை கூறிப் போந்தமை காண்க.

மணமும் பெற்றிமையும் துளவு தோன்றும் பொழுது எய்தும்; வாழ்வுப் பெருநிலைகள் சிறப்பு எல்லாம் சான்றோர் பிறப்போடு செறிந்து சேரும் என முடிக்க.

முற்றும்

முல்லை

39. ஏழைக் குடிசையிலும் எழுடுக்கு மாடியிலும்
வாழும் மணம்பரப்பும் வண்முல்லை - தோழகேள்!
எங்குப் பிறந்தாலும் ஏற்றம் மிகவுடையோர்
தங்கள் தகைமை தனி.

(உரை) தோழ கேள் - நண்பனே கேட்பாயாக!
வள்முல்லை - வளப்பம் பொருந்திய முல்லைக்கொடி,
ஏழைக்குடிசையிலும் ஏழைமக்களுடைய சிறிய
குடிலின் கண்ணும், ஏழ் அடுக்கு மாடியிலும் - ஏழ்நிலை
யாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட மாடிவீடுகளிலும், வாழும்
- வாழாநிற்கும்; மணம் பரப்பும் - ஆங்குவாழும் இவ்
விருதிறத்தார்க்கும் வேறுபாடின்றி மலர் மணத்தினை
யும் வழங்கும்; ஏற்றம் மிக உடையோர் - அதுபோல
மிக்க உயர்வினை உடைய மேன்மக்கள், எங்கு பிறந்
தாலும் - எவ்விடத்துப் பிறந்தாலும், தங்கள் தகைமை
தனி - தங்களுடைய மேம்பாடு தோன்றுமாறு ஒப்பற்ற
சிறப்புடன் வாழ்வார்கள் என்றவாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் எங்கே பிறந்தாலும்
மேம்பாட்டோடு வாழ்வார் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஏழை - வறியோர்; பொருளான் வறியர்
என்றபடி. ஏழ் அடுக்குமாடி - ஏழு மாடங்களை உடைய
வீடு; "எழுநிலை மாடம்" என்றார் நறுந்தொகையின்
கண்ணும்; மாடவீடு மாடிவீடு எனப்பட்டதென்க.
முல்லை வாழும்; முல்லை மணம் பரப்பும் எனத்தனித்
தனி இயைக்க; இனி, வாழும் என்பதை முற்றெச்சமாகக்

கொண்டு, வாழ்வதாகி மலர்ந்து மணம் பரப்பும் எனினுமாம்; பரப்புதல் - பரவச் செய்தல்; வழங்குதல் என்றபடி; மாற்றான் வீட்டுத் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்பது அண்ணா அவர்களின் வாய்மொழி. வறியோர் செல்வர் என்ற வேறுபாடின்றி யாண்டும் தங்கி யாவர்க்கும் ஒப்ப மணம்பரப்பும் என்பார் வாழும் மணம்பரப்பும் என்றார். தோழ என்பது ஆடீஉ முன்னிலை. எங்கு - எவ்விடத்தும்; குடிலும் மாடியுமாகிய எவ்விடத்தும், வறியரும் செல்வருமாகிய எவர்குடும்பத்திலும் என்க. ஏற்றம் - உயர்வு. பெருமை எனினுமாம். உடையோர் என்பது வினையாலணையும் பெயர். தகைமை - தன்மை; மேம்பாடென்ற படி. தனி - ஒப்பற்ற; ஒப்பற்ற சிறப்புடன் வாழ்வார் என ஏற்ற சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டன; ஒப்பற்றதாகும் எனினுமாம்; ஆகும் என்பது சொல்லெச்சம்.

பெருமக்கள் எங்கே பிறந்தாலும் அவர்களின் பெருமை தானாக வெளிப்பட்டுத்தோன்றுமாறு வாழ்வார்கள் என்பதாம். முல்லை வேற்றுமையின்றி யாண்டும் தோன்றி யாவர்க்கும் மணம் வழங்கும்; அதுபோல மேன்மக்கள் எங்கே தோன்றினாலும் புகழின்மேம்பட்டு உலகமக்கள் அனைவர்க்கும் பயன்படுமாறு வாழ்வார் என உவமப்பொருத்தம் கொள்க.

“நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது”

(235)

என்னும் மறைமொழி, ஈண்டுநினைவு கூரத்தக்கது.

தோழ வண்முல்லை குடிசையிலும் மாடியிலும் வாழும்; மணம் பரப்பும்; ஏற்றம் மிகஉடையோர் எங்குப் பிறந்தாலும் தகைமை தனி என முடிக்க.

தாழம்பூ

40. சூழா தெடுக்கெறிந்தும் சூழ்ந்த இடமெல்லாம்
தாழா மணம்பரப்பும் தாழம்பூ - தோழா!
இசைமிக்க மேலோர் இறந்தாலும் ஞாலத்
தசைவற்று வாழ்வார் அறி.

(உரை) தோழா - நண்பனே, தாழம்பூ - தாழம்பூ வினை, சூழாது எடுத்து எறிந்தும் - அதன் மணத்தைக் கருதாமல் வெளியே எடுத்து எறிந்தாலும், சூழ்ந்த இடம் எல்லாம் - அதுவீழ்ந்த இடத்தைச் சூழ்ந்த இடங்களில் எல்லாம், தாழா மணம் பரப்பும் - குறைவில்லாத மணத்தினை வழங்கும், ஞாலத்து - அதுபோல இந்நிலவுலகத்தில், இசை மிக்க மேலோர் இறந்தாலும் - புகழானுயர்ந்த மேன்மக்கள் இறந்துபட்டாலும், அசைவு அற்று வாழ்வார் - புகழான் நிலை பெற்று வாழ்வார்கள், அறி - என்பதனை அறிவாயாக என்ற வாறு.

(க-ரை) மேன்மக்கள் மறைந்தாலும் அவர்தம் புகழ் மறையாது என்பதாம்.

(வி-ரை) சூழாது - ஆயாமல்; கருதாமல் என்றபடி. எதிர்மறைவினையெச்சம். சூழ்ந்த இடம் - அதுவீழ்ந்த இடத்தைச் சூழ்ந்த நாற்புறத்தும் உள்ள இடங்கள். தாழா - குறையாத; நிறைந்த என்பதாம்; ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்; தாழாமல் என எதிர்மறை

வினை எச்சமாகக் கொண்டு, காலத்தாழ்வின்றி மணம் பரப்பும் எனினுமாம். தோழா என்பது ஆடீஉ முன்னிலை. இசை - புகழ். இறந்தாலும் என்புழி, உம்மை உயர்வுச்சிறப்பு. ஞாலம் - உலகம். அசைவு - அசைதல்; அசைவற்று - அசையாது; நிலைபெற்று என்பதாம்; புகழான் நிலைபெற்றென்க. “நடுக்கின்றி நீலீஇயர்” என்புழிப்போல. அறி - அறிக.

மணமிக்க தாழம் பூ தோன்றியதும் போற்றப் பட்டதும் ஆகிய இடங்களிலிருந்து அகற்றப்பட்டாலும் ஆங்கும் மணம் பரப்பும் தன்மையது என்பார், “தாழாமணம்பரப்பும் தாழம்பூ என்றார்; என்றது; - இசை மிக்க மேலோர் தோன்றிய இவ்வுலகத்தினின்றும் அவர்தம் பருவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடல் மறையாது எக்காலத்தும் நிலைபெற்று வாழ்வார் என்பதற்கென்க

“ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்”

(233)

என்னும் மறைமொழி, ஈண்டுநினைவு கூரத்தக்கது.

அழியினும் அழியாப்புகழுடைய மேலோர்க்கு அழிந்துழி மணமும் உடனழியும் தாழம்பூ, மணமும் புகழும் பரவுதல் என்னும் ஒரோவழி, உவமத்தான் ஒத்த தெனக்கொள்க;

“பெருமையும் சிறுமையும் சிறப்பிற் நீராக்

குறிப்பின் வருஉம் நெறிப்பா டுடைய” (பொருள்: 285)

எனத் தொல்காப்பியர் கூறிப்போந்ததும் அதனாலன்றோ?

தோழா! தாழம்பூ எடுத்துஎறிந்தும் மணம்
பரப்பும்; மேலோர் இறந்தாலும் அசைவற்று வாழ்வார்
அறி என முடிக்க.

மேல்நாற்பது மூலமும் உரையும் முற்றும்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

கட்டுரைப் பயிற்சி	50.00
விளையும் பயிர்கள்	45.00
பூங்குன்றன்	65.00
புகழுக்கும் புகழ்	45.00
ஒப்பில்லா உயர் வீரம்	45.00
பெரும் புலவர் மூவர்	55.00
எது? எது? எது?	30.00
கல்விச்செல்வம்	35.00
சுவையான சொல்வடைகள்	35.00
இலக்கியச் செல்வர் இருவர்	50.00
தனிப்பாடல் கனிச்சுவை	45.00
தந்தைக்கு விண்ணப்பம்	50.00
வாழும் தாயுமானவர் (உரைநடை)	35.00
அடிபட்ட கன்னம்	40.00
தேனருவி	45.00
இருசொல் அழகு	30.00
ஆத்திச்சூடி மூலமும் அகல்விளக்கு உரையும்	50.00
பழந்தமிழரங்குகள்	55.00
எவன் தொண்டன்?	45.00
கீழ்நாற்பது மூலமும் உரையும்	45.00
மேல்நாற்பது மூலமும் உரையும்	50.00
தாயுமானவர் (குறும்பாவிகம்)	90.00
பொதுமக்கள் பேச்சில் பொய்யாமொழி	30.00
மலர்ந்த வாழ்வு (கதை)	40.00
நிறைமனம்	40.00
உலகை மாற்றுவோம்	60.00
எங்கள் மொழி	35.00

இயற்கை இன்பம்	40.00
ஊருக்கு ஒருவர்	50.00
தொல்காப்பியம் சொற்பொருட் களஞ்சியம் - பகுதி 1	210.00
இலக்கண மேற்கோள் விளக்கம் - இலக்கண அடிமனை	120.00
தமிழில் அறிவியல்	40.00
தமிழ்நெறிக் கரணங்கள்	65.00
எளிதாகப் பாடலாம்	50.00
மொழிஞாயிறு	35.00
தமிழர் வாழ்வியல் இலக்கணம்	175.00
திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை	105.00
திருக்குறள் கையடக்கப் பதிப்பு	20.00
பொய்யாமொழிப் புகழ் முகம்	50.00
அல்லல் இல்லை	75.00
தமிழின் தனிப்பெரும் சிறப்புகள்	50.00
திருவள்ளுவர் கண்ட சமயப் புரட்சி	40.00
உலகளாவிய உயர் குறள்	40.00
அடைநல நாடு	40.00
தமிழ் உலா	60.00
வள்ளுவர் வழி	30.00
உலகளந்தார்	55.00
வியர்வை	30.00
கலித்தொகையில் அறநெறி	30.00
தமிழியக் காவலர் திருவள்ளுவர்	45.00
பாவாணர் ஆய்வும் அகழ்வு ஆய்வும்	60.00
கால ஆராய்ச்சியும் வையாபுரியாரும்	45.00
இக்குறளுக்கு ஏன் இப்பொருள்?	65.00
திருக்குறள் விடு தூது	40.00
தமிழர் வாழ்வில் உயிர்ச்சூழல்	40.00
திருக்குறளில் ஊழ்	50.00
மங்கல மனையறம்	40.00
தமிழ் நூறு மூலமும் உரையும்	55.00

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வேரீனில் சொல்வளம் சொல்லுபவர்!

வேர்ப்பலாத் தென்மொழிக் காப்பாளர்!

பாரீனில் பன்முக ஆற்றலாளர்!

பைந்தமிழ்க் காத்திடும் பண்புடையார்!

ஊரீனில் உள்ளவர் வள்ளுவத்தை

ஊன்றிடச் சாலை தோற்றுவித்தார்!

தேரீனில் ஒப்பனை போலெழுத்தும்

தேன்மொழிப் பேச்சினை நல்குபவர்!

- ஆ. நெடுஞ்சேரலாதன்

வளவன் பதிப்பகம்

2, சிங்காரவேலர் தெரு

தியாகராயர் நகர்

சென்னை - 600 017